

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๐ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๓

ครั้งที่ ๖/๒๕๘๓ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันเสาร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๘๓

๑. รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๑, ๑๒, และ ๑๓/๒๕๘๓
(สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

๕๑๘

๒. กระทั่งตาม

(๑) เรื่อง การทำนาของราษฎร ของ ชุนคุปตพงศ์ประพัทธ์
(พิษณุโลก)

๕๑๘

- (๒) เรื่อง การสับน้ำเข้านาช่วยราษฎร ของ นายอำเภอ
อิศรางกูร ฌอยุทธยา (สิงห์บุรี) ๕๑๙
- (๓) เรื่อง การปราบปรามโจรผู้ร้าย ของ นายพันธุ มุลศาสตร์
(สุรินทร์) ๕๑๙
- (๔) เรื่อง การควบคุมโรงงานอุตสาหกรรม ของ พล. ต.
พระยาอมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) ๕๒๐
- (๕) เรื่อง การส่งเสริมการค้า ของ ต. สงวน พยุงพงศ์
(ปราจีนบุรี) ๕๒๑
๓. ญัตติ ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ของ รัฐบาล ๕๒๒
๔. ร่างพระราชบัญญัติบำรุงพืช พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของ รัฐบาล ๕๒๒
๕. ร่างพระราชบัญญัติรับราชการทหาร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช
๒๔๘๓ ของ รัฐบาล ๕๓๗
๖. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสหกรณ์นิคม พุทธศักราช ๒๔๘๓
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๕๓๙
๗. ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช
๒๔๘๓ ของ รัฐบาล ๕๔๐
๘. ญัตติ ขอรับความเห็นชอบ เรื่องความตกลงกับรัฐบาลอังกฤษ
เปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำรวก
เป็นพรมแดน เนื่องด้วยแม่น้ำรวกเปลี่ยนทางเดิน ของ รัฐบาล ๕๔๑
๙. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ เนื่องจากการ
เปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่าตอนแม่น้ำรวก
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของ รัฐบาล ๕๔๓

๑๐. ร่างพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๓
ของรัฐบาล ๕๔๗
๑๑. ร่างพระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาสามัญชุดที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๕๔๘
๑๒. ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็น สาธารณสมบัติ
ของแผ่นดิน ตำบลหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่
หลวงราชกิจวรเดช พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการ
สามัญชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่
๒ และที่ ๓ ๕๕๔
๑๓. ร่างพระราชบัญญัติโอนระหว่าง ถนนรองเมือง ซอย ๒ และ
ซอย ๓ ตำบลถนนรองเมือง อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร
ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้แก่ กรมรถไฟ พุทธศักราช
๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๕๕๕
๑๔. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช
๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็น
การพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๕๕๖
๑๕. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมมาตราฐานชีวิตวัตถุ พุทธศักราช
๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็น
การพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๕๕๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖/๒๔๘๓ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันเสาร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนั้นสมาชิกมาประชุม ๑๑๕ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ในวาระต่อไปข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมรับเรื่องรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๑, ๑๒ และ ๑๓/๒๔๘๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ในวาระต่อไปกระทู้กระทู้ที่ ๑ ของ ร.ท. อู๊ด นิตยสุทร เรื่องการตั้งนายอำเภอประจำอำเภอที่สร้างขึ้นใหม่ ร.ท. อู๊ด ข ไม่มา กระทู้ต่อไปของขุนคุปตพงศ์ประพัทธ์ เรื่องการทำนาของราษฎร

ขุนคุปตพงศ์ประพัทธ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่า ราชการตั้งต่อไปนี้ เนื่องจากการทำนาของราษฎรในท้องที่จังหวัดพิษณุโลก คือในท้องที่อำเภอเมืองพิษณุโลก และอำเภอ

พรหมพิรามเสียหาย โดยไม่มีน้ำหล่อเลี้ยงต้นข้าวประมาณหลายหมื่นไร่ จึงขอถามว่ารัฐบาลทราบบ้างหรือไม่ และมีนโยบายที่จะช่วยเหลือชาวนาอย่างไรบ้างหรือไม่

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ (รัฐมนตรี) : รัฐบาลขอตอบดังนี้ รัฐบาลได้ทราบแล้ว และได้ดำเนินการช่วยเหลือ โดยส่งเงินไปให้คณะกรรมการจังหวัดทำฝาย และปักทวนบกั้นน้ำไว้ช่วยเหลือการทำนาในท้องที่อำเภอต่างๆ ในจังหวัดนี้หลายแห่งด้วยกัน

ขุนคุปตพงศ์ประพัทธ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่าในปีหน้าต่อไป รัฐบาลจะส่งผู้ชำนาญการพิเศษไปตรวจและช่วยเหลือเพื่อป้องกันสำหรับปีหน้าต่อไปจะได้หรือไม่

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ (รัฐมนตรี) : ข้อสำคัญสำหรับผลได้ผลเสียปีนี้ เจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาดูก่อน

จึงจะตกใจ ได้ว่าเป็นน้ำ จะดำเนินการอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายอำเภอ อิศรางกูร ณ
อยุธยา เรื่องการสูบน้ำเข้านาช่วยราษฎร

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา
(สิงห์บุรี) : ขอประธานตั้งกระทู้เรียน
ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ธการ ตั้งจะทราบเรียนต่อไปนี้ ด้วยใน
ปีหน้าได้ลงเร็วผิดกาลปกติ ทำให้ต้นข้าว
ในที่นาของราษฎรหลายตำบล ในจังหวัด
สิงห์บุรีต้องค้างแห้ง และต้นข้าวจะต้อง
ตายเสีย ก่อนถึง ทรายเอากรวดดำ ไม่มีน้ำ
หล่อเลี้ยงไว้ให้พอ จะทำให้ราษฎรต้อง
อดอยากและยากจนลง อีกมากราย ในปี
นี้กับ ได้มีราษฎร บางตำบลมาร้องทุกข์กับ
ข้าพเจ้า บางตำบลได้โทรเลขร้องทุกข์
มาขอความช่วยเหลือจากรัฐบาล จึงขอ
เรียนถามว่า เมื่อสภาพและเหตุการณ์
กำลังเกิดขึ้นเช่นนี้แล้วราษฎรอยู่ต่งรัฐ-
บาลได้ส่งเรือสูบน้ำไปช่วยราษฎรอย่าง
ไรบ้างหรือไม่

พ.อ. หลวงสดุษ ภูษิตศิริ ธิบดี
(รัฐมนตรี) : รัฐบาลขอตอบดังนี้ ทาง
การได้ส่งเรือนาคไปสูบน้ำช่วยเหลือชาว
นาในจังหวัดนั้นแล้ว และได้อนุมัติเงิน

แก่จังหวัด ๑,๐๐๐ บาท เพื่อดัดทำ
เครื่องสูบน้ำเพิ่มเติมอีกด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายพันธุ มุสศาสตร
เรื่องการปราบปรามโจรผู้ร้าย

นายพันธุ มุสศาสตร(สุรินทร์):
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่าน รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งต่อไปนี้ ด้วย
งานบำรุงท้องที่และส่งเสริมการครองชีพ
ของราษฎรตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่ง
กรมการอำเภอได้บริหารงานอยู่ในเวลา
นั้น นับว่าเป็นงานที่หนักมาก และ
และเหลือมืออยู่แล้ว แต่บางจังหวัด
กระทรวงมหาดไทยยังได้ขอความร่วมมือ
จากกรมการอำเภอให้ช่วยเหลือ
ตำรวจในการปราบปรามโจรผู้ร้ายด้วย
จึงขอเรียนถามว่า เมื่อใดกระทรวงมหาด
ไทยจะดำริแก้ไขเรื่องนี้ เพื่อให้กรมการ
อำเภอบริหารงานในการบำรุงท้องที่และ
ส่งเสริมการครองชีพของราษฎรได้เต็มที่

ขุนสมาหารหิตะคดี(รัฐมนตรี) :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า เรื่องนี้
กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการอยู่แล้ว
ตั้งแต่เห็นได้จากการโอนการสอบสวน
และปราบปรามมาจากคณะกรรมการ
อำเภอซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง แต่

เวลานี้เนื่อง จากเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่พร้อมที่จะรับโอนมาจัดทำทั้งหมด จึงได้โอนมาเฉพาะอำเภอเมืองและอำเภอใหญ่ๆ หรืออำเภอที่สำคัญก่อน เท่าที่เหลืออยู่ก็จะได้รับโอนไปให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเข้าใจว่าจะ หมด ทัวทุกอำเภอ ใน พ.ศ. ๒๔๘๔

นายพันธุ มุลศาสตร (สุรินทร): ข้าพเจ้าขอประทานซักว่า แม้ว่าเมื่อได้โอนการสคบสวไปให้ตำรวจแล้วก็ตามแต่เหตุใดในทางปราบปรามนั้นทางกระทรวงมหาดไทย จึงยัง ได้สั่ง ให้ กรมการอำเภอช่วยเหลืออยู่ต่อไปอีก

ขุนสมานหารหิตะคดี (รัฐมนตรี): ในชั้นแรก ๆ ก็น่าจะได้ร่วมมือกัน คือ พุดตั้งงานเต็มแล้วอำเภอ ได้ทำอยู่ เมื่อตำรวจมาจับงานใหม่ทางอำเภอ ก็ควรจะช่วยไปก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระตุ๋ต๋อไปของนายพันธุ มุลศาสตร เรื่อง การทำตัวพิมพ์รูปพรรณสัตัว

ขุนสมานหารหิตะคดี รัฐมนตรี : เรื่องนี้ขอผัดไประเบียบวาระคราวหน้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเลื่อนไปตอบคราวหน้า กระตุ๋ต๋อไปของพระประสงค์เกษมราษฎร์ เรื่องโรง

โหมที่จังหวัดนครราชสีมา

พระประสงค์เกษมราษฎร์ (นครราชสีมา): กระตุ๋นข้าพเจ้าได้ตั้งถามแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๓ ในขณะที่นั้นโรงสาวโหมได้หยุดทำการ แต่บัดนี้โรงสาวโหมได้เปิด ทำการแล้วเพราะราษฎร ได้หายความข้องใจแล้วข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระตุ๋ต๋อไปของนายเสกกล เจตสมมา เรื่อง ผลิตอากรกำน้ำอวนต่าง ๆ รัฐบาลขอเลื่อน กระตุ๋ต๋อไปของ พล.ต. พระยาอมรวิสัย สรเทศ เรื่องการควบคุมโรงงานอุตสาหกรรม

พล.ต. พระ ยา อมร วิสัย สรเทศ (ลำปาง): ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ๋ต๋อถามท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเศรษฐกิจ ตั้ง ต๋อไปนี้ การอุตสาหกรรมในประเทศไทย มักจะแข่งขันทำ เช่นการทำโรงงานแข่ง และโรงสีไฟ มีจำนวนมากเกินความต้องการ เป็นเหตุ ให้ ต้อง ขาด ทุน ยับเยิน เพื่อมิ ให้มี การ กระ ทบ กระ เทือน ทาง เศรษฐกิจและทางอื่น ๆ รัฐบาลมีนโยบาย จะควบคุมโรงงาน อุตสาหกรรมนี้เช่นการ นี้อย่างไรบ้าง

พ.อ. พระบริ ภักต ยุก ท ก กิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ):

รัฐบาล ขอตอบว่า การอุตสาหกรรมในประเทศเราขณะนี้ มีการแข่งขันกันจริง แต่ยังเป็นการแข่งขันตามปกติ ผู้ที่จะเป็นเจ้าของโรงงาน อุตสาหกรรมได้ต้องมีฐานะดี มีความรู้ในกิจการค้าและวิทยาการเป็น อย่างที่อยู่แล้ว การแข่งขันตามปกติย่อมจะนำความก้าวหน้าแห่งการอุตสาหกรรมมาสู่ประเทศชาติ ผู้บริโภคจักได้ผลิตภัณฑ์ดีและราคาถูกรัฐบาลก็เลยสับสนุนฟังอยู่ ถ้าการแข่งขันนี้ไม่เป็นการปกติ กล่าวคือ อาจนำมาซึ่งภัยอันตรายแก่สาธารณะหรือจะทำให้เกิดการกระทบกระเทือนขึ้นได้อย่างแรงแล้ว ก็จัดให้ความคุ้มครองต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของ ด.สงวน พะยุงพงศ์ เรื่อง การส่งเสริมการค้า

ด. สงวน พะยุงพงศ์ (ปรวจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ตามท่านนายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้ บริษัทไทยนิคมพาณิชย์ จำกัด เป็นบริษัทของคนไทย ซึ่งมีคณะรัฐบาลหนุนหลัง อยู่ขณะนี้ นับที่มีท่าทีว่าจะเปิดสาขาทุกจังหวัด โดยให้บริษัท จังหวัดจัดการแทน หากได้คำนึงว่าจังหวัดใดได้มีคนไทย ตั้ง บริษัท จำกัดทำการค้าอยู่แล้วไม่ อันอาจจะทำ

ให้แลเห็น ไปว่า คนไทยแย่งคน ไทยด้วยกัน ย่อมจะทำให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียหายไปก็ได้ จึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า

๑. ตามที่รัฐบาลได้แถลงไว้ ต่อสภาผู้แทนราษฎรว่าจะ ส่งเสริมการค้าของคนไทยให้ก้าวหน้าขึ้น รัฐบาลมีวิธี ส่งเสริมเฉพาะจัดตั้งบริษัทจังหวัดเท่านั้น หรือ

๒. หากจังหวัดใดมีบริษัทของคนไทย ทำการค้าดำเนินมาตั้งอยู่ก่อนแล้ว รัฐบาลส่งเสริมหรือระงับในการตั้งบริษัทจังหวัดที่กำลังเริ่มดำเนินการอยู่

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอตอบว่า

๑. รัฐบาลมีความประสงค์จะส่งเสริมกิจการค้าของชาวไทยทุกวิถีทาง

๒. ได้ตอบในข้อ ๑ แล้ว และ รัฐบาลไม่มีความประสงค์ที่จะไประงับการค้าขายของชาวไทย การก่อตั้งบริษัทไทยนิคมพาณิชย์ จำกัด อันเป็น บริษัท สาธารณะ ซึ่งทราบว่ามีวิธีดำเนินการเป็นพิเศษโดยหวังจะผลตั้ง กิจการค้าของชาวไทยให้เป็นปีกแผ่นมั่นคงยิ่งขึ้น ชอบที่บริษัท ต้น ของ ชาว ไทย จะ ร่วมมือและติดต่อให้บังเกิดผลด้วยกันทุก ๆ ฝ่าย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมทวาระกระทู้ คือไปนี้ข้าพเจ้าได้รับ
ญัตติของรัฐบาลขอเปลี่ยนแปลง
โดยให้ยกวาระพระราชบัญญัติของรัฐบาล
ขึ้นพิจารณาก่อน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
อนุมัติในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติบำรุงพืช พุทธศักราช
๒๔๘๓ ของรัฐบาล

น.อ. พระเวชยันตรังสาธิบดี
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ราชการ) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช
บัญญัติบำรุงพืชต่อสภาฯ นี้ โดยมีหลัก
การอยู่ไปเพื่อส่งเสริมการเพาะปลูกของ
กสิกรให้เป็นผลดียิ่งขึ้น โดยมีเหตุผลว่า
เนื่องจากกสิกรยังมีได้บำรุงพืช ให้เป็นไป
อย่างถูกต้องตามหลักวิชา จึงจำเป็นต้อง
ต้องส่งเสริมบำรุงพืช ให้ถูกต้องตามหลัก
วิชา เช่นกำหนดวิธีบำรุงดินและการใช้
พันธุ์ที่จะปลูก เป็นต้น ในการบำรุงพืช
นั้นกระทรวงเกษตรราชการได้ทำการค้น
คว้าหาความรู้เกี่ยวกับการเพาะปลูกและ
การเลือกพันธุ์มาแล้ว จนได้รับผลพอกที่จะ
นำมาช่วยเหลือกสิกรได้ จึงได้ดำเนินการ
ช่วยเหลือกสิกรชาวนาเช่นให้ปลูกข้าวพันธุ์
ที่เลือกสรรไว้และได้เผยแพร่มาแล้ว บัดนี้

วิธีการได้ทำไปนั้น รัฐสภาไม่เร็วตาม
ความประสงค์ เพราะต้องอาศัยความสมัคร
ใจ และความร่วมมือของ กสิกรอยู่เป็น
ส่วนใหญ่ทีเดียว กสิกรเป็นจำนวนไม่น้อย
ไม่ยอมใช้พันธุ์ที่ตนจะนำไปปลูก เคยใช้
พันธุ์มาอย่าง ไรหรือวิธีการ ปลูกทำนิน
มาอย่างไรก็ตามการไปอย่างเดิมเช่นนั้น
ไม่พยายามเปลี่ยนแปลงให้ทันแก่สมัย
เมื่อเป็นเช่นนั้นคุณภาพของพืชที่ได้ปลูก
อยู่ก็มีแต่จะทรง อยู่และเสื่อมทรุดลง ไป
ในที่สุดผลิตผลของเราก็จะไม่ สามารถ
แข่งขันกับ ของ ประเทศอื่น ในการ ต่อ
ไปได้

โดยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นที่เราจะ
ต้องพยายามบำรุงพันธุ์พืชให้อยู่ในระดับ
สูงอยู่เสมอ เมื่อได้คำนึงที่จะดำเนินการ
เช่นนี้แล้ว จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
นี้ขึ้นมา ประโยชน์ที่เราจะได้ก็คือว่า
อย่างน้อย พันธุ์ดีที่คุณภาพ ไม่ดีจะลด
น้อยลงหรือหมดไปเร็วเข้า ความพระราช
บัญญัติที่ทางการ ได้พิจารณากำหนดเขต
บำรุงพืชอย่างใด ให้ใช้พันธุ์พืชอย่างใด
เป็นแห่ง ๆ ไปแล้ว ก็ออกกฎกระทรวง
กำหนดวิธีการปฏิบัติในการบำรุงพันธุ์พืช
และดิน และให้เวลาแก่กสิกรเตรียมการ
ที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำนั้น ๆ นอกจาก

นึ่งงโตจกให้เจ้าหน้าท่อยแนะนำในการ
 บำรุงพันธุ์และปลูก ในที่กันเป็นต้น เมื่อ
 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม เจ้าหน้าที่จะไต่เนะ
 นำตักเตือนโดยทำเป็นหนังสือและกำหนด
 เวลาให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง นี่เป็นวิธีไทย
 ละม่อม ต่อมาผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม
 คำตักเตือน แล้วผู้นั้น จึง จะ ถูก ลง โทษ
 การลงโทษ ก็วางไว้เป็นการ ปรับ สถาน
 เดียวเท่านั้น นอกจาก นั้นยังกำหนด
 อัตราอย่างสูงเพียงสิบสองบาท และค่า
 ปรับ ก็ ไม่ ใ้จะ นำ ไป ใช้ อย่าง อื่น เลย
 นอกจากจะ ให้เป็นเงินช่วยบำรุงท้องที่
 นั้นเองตามประมวล รัชฎาบทงนั้นจะเห็น
 ได้ว่าหลักการแห่ง พระราช บัญ ญัตินี้แม้
 จะมีบทบังคับ ให้ บำรุงดินและบำรุงพืช
 ตามหลักวิชาที่ดี ก็เพียงจะส่งเสริมให้
 บำรุงพืชและบำรุงการเพาะปลูกให้โตผล
 ยิ่งขึ้นเท่านั้น และประ โยชน์ นี้ก็เพื่อชาว
 กสิกรนั่นเอง ข้าพเจ้าหวังว่าตามทฤษฎี
 มาแล้วสภา ฯ นี้คงจะรับหลักการร่างพระ
 ราชบัญญัติไว้ด้วยดี

นายเจลา เตวลาหนที (ตราด) :
 ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 การบำรุงพืชขึ้นมาต่อสภาผู้แทนราษฎร
 นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าในอันที่จะบำรุงพันธุ์
 พืชส่งเสริมกสิกรนั้นมีความเห็นชอบเป็น

อย่างยิ่งทีเดียว แต่ทว่าข้าพเจ้าไม่เห็น
 ด้วยในการที่รัฐบาลจะทำเป็นรูปกฎหมาย
 ยื่นต่อ สภาผู้แทนราษฎร เพราะเหตุว่า
 การบำรุงพืชเท่าที่รัฐบาลปฏิบัติ อยู่ใน
 ข้าพเจ้าเห็นว่าควรใช้ แต่คำแนะนำหรือ
 ตักเตือนเสียก่อน และยังไม่ควร ที่จะออก
 เป็นกฎหมายบังคับ และเท่าที่รัฐบาล
 ปฏิบัติอยู่ขณะนี้ นั้น รัฐบาลเองก็ยังไม่
 ทำการบำรุงพืชจนถึงขนาด และไม่ปรากฏ
 ว่าราษฎรผู้ใดขัดขึ้นเงินจะต้องมาออกกฎ
 หมาย ในการที่จะออกกฎหมายนี้ ข้าพ
 เจ้าเกรงว่าจะเป็นการก้าวเริ่มเกินไป ทำ
 ให้ราษฎรเดือดร้อนเป็น อัน มากแม้แต่
 การปราบโรคพืช รัฐบาลก็ยังไม่ ทำ การ
 เป็นผลสำเร็จไม่ อาทิเช่นการ ปราบ
 โรคพริกไทยเป็นต้น รัฐบาลยังไม่
 สำเร็จแล้วไหนจึงจะมาบำรุงพืช เพราะ
 ฉะนั้นรัฐบาลควร จะกระทำการบำรุงพืช
 ปราบโรคให้สำเร็จ ไปเสียขั้น หนึ่งดีกว่า
 แทนที่จะมาบำรุงในที่ที่ไม่สมควร ข้าพเจ้า
 เห็นว่าในการที่จะทำต่อไปนี้ยังไม่สมควร
 และสภา ฯ นี้ยังไม่สมควรจะรับหลักการ
 แห่งกฎหมายนี้

น.อ. พระเวชยันตรัง สฤษฏี
 (รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรา
 ธิการ) : ตามที่ท่านสมาชิกได้มีความ

ข้อใจว่า การที่จะออกกฎหมายบังคับตามที่ได้เสนอมานี้ยังไม่ถึงเวลานั้น ข้าพเจ้าได้เรียนต่อสภาฯ แล้วเมื่อก่อน การทดลองของพืชบางชนิดนั้น ชักตัวถ่วง เช่นข้าวเป็นต้น เราได้พยายามเลือกสรรและคัดเลือกพันธุ์ไว้หลายอย่าง หลายชนิดอยู่แล้ว ซึ่งเหมาะแก่พื้นที่และลักษณะแห่งอากาศต่าง ๆ กัน พันธุ์เหล่านี้เราก็ได้พยายามแนะนำให้ราษฎรใช้โดยวิธีการขออันชวนให้ใช้ ดังที่ท่านสมาชิกได้กล่าว วิธีการที่ปฏิบัติอย่างนี้เราก็ทำกันอยู่ จริงอยู่ที่ทำมาแล้วได้ผล เช่นข้าวได้ขยายออกไปถึง ๔๒ อำเภอ แต่ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่าการขยายนี้ได้พบอุปสรรคเหมือนกัน คือราษฎรบางคนไม่สมัครใจที่จะใช้ แม้อยู่ในตำบลหรือท้องที่ที่เราได้ทำการบำรุงหรือส่งเสริมนั่นเอง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเพื่อประโยชน์ส่วนรวมหรือเพื่อประโยชน์แก่สหกรณ์นั่นเอง ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควร จะมีการ บังคับ เพราะการ บังคับนี้ ไม่ใช่ อันไกล เพื่อประโยชน์ของเกษตรกรเท่านั้นเอง หรือเพื่อสินค้าของประเทศ ถ้าสมมติว่าเรากำเนินตามวิธีเดิมในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดมีราษฎรบางหมู่บางเหล่าไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งพันธุ์ที่ไม่ดีอยู่อย่างนั้น ท่านลองนึกดูซิว่าใน

ตำบลหรือท้องที่หนึ่ง ซึ่งแทนที่จะมีพันธุ์ข้าวที่ดีทั้งตำบล ได้มีพันธุ์ข้าวซึ่งเลวปนอยู่ พันธุ์ข้าวที่เลวนั้นแพร่ออกไปจะไปที่ไหนของจังหวัดจะใช้พันธุ์ข้าว นั้นเป็นพันธุ์ข้าวที่เสื่อมทรามไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ามันไม่เฉพาะแต่ความเสียหายหรือความที่ไม่เจริญก้าวหน้าของเกษตรกรรายนั้นรายเดียว เป็นการทำให้เสียหายแก่ผู้อื่นด้วย

ท่านได้กล่าวว่าเวลานี้ทางเจ้าหน้าที่ก็ยังไม่ทำการทดลองหรือส่งเสริมยังไม่ได้ผล ท่านยกตัวอย่างเรื่องพริกไทยเป็นต้น แต่เรื่องพริกไทยนั้นเป็นโรคเห็ดรา การปราบโรคคนนี้มีวิธีที่จะปราบได้บ้าง แต่เนื่องจากการค้าพริกไทยของเราเสื่อมทรามลงไปอย่างนี้ เหตุข้อใหญ่อยู่ที่ราคา เพราะเวลานี้ราคาพริกไทยตกต่ำอยู่มาก ถ้าเปรียบกับพืชผลอื่น ๆ แล้ว เราทำพืชผลอื่นดีกว่าเรื่องเป็นเช่นนั้น และเป็นข้อใหญ่ยิ่งกว่าโรคพืชต่าง ๆ แม้ว่าจะมีโรคพืชอย่างที่ว่านี้เป็นอุปสรรค นี้ก็เป็นอุปสรรคข้อหนึ่งที่เราจะต้องพยายามกำจัดไป แต่ขอให้ท่านคิดว่า สมมติว่าเราปราบโรคพืชใดพืชหนึ่งไม่ได้ก็ดี ก็ไม่แปลว่าเราจะไม่พยายามใช้พันธุ์ที่ดี มันคนละเรื่องคนละข้อทีเดียว เราจะต้องพยายามใช้

พันธกิจและพยายามปราบโรคนั้นให้หมด
สิ้นไปด้วย ข้าพเจ้าหวังว่าข้าพเจ้าอภิ-
ปรายมานี้ คงจะแก้ความ ซังใจ ของ ท่าน
สมาชิกบ้าง

นายพัน สุพรรณสาร (พระนคร
ศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้ารู้สึก ใน ความ
เจตนาดีของรัฐบาลเป็น อย่างยิ่ง ใน การที่
เสนอร่างพระราชบัญญัติบำรุงพืชชนชนมา
ถ้าจะพิจารณากันให้ละเอียดแล้ว จะแล
เห็นเจตนาของรัฐบาลได้ว่าต้องการจะส่ง
เสริมสมรรถภาพของกสิกรให้ยิ่งขึ้น แต่
ข้าพเจ้าคิดว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะทำได้เช่น
นั้น กล่าวคือตามเหตุผลที่รัฐบาลกรุณา
ชี้แจงว่ากสิกรไม่ยอมใช้พืชตามที่เจ้าหน้าที่
แนะนำนั้น ชื่อนี้จะเป็นความจริงอยู่บ้าง
แต่ที่ว่าเขาไม่ยอมใช้นั้นเพราะเหตุอะไร
รัฐบาลก็ไม่ได้แสดงให้เห็นทราบ แต่เท่าที่
ข้าพเจ้าทราบมาจากข้อเท็จจริงนั้น เพราะ
เหตุว่าเขาไม่มีรัฐจะซื้อ เพราะเหตุว่า
รัฐบาลไม่ได้จ่ายให้เปล่า ยกตัวอย่าง
ง่าย ๆ อย่างจังหวัดข้าพเจ้า พนักงานได้
เอาพันธุ์ข้าวปิ่นแก้วไปโฆษณาเพื่อให้ใช้
แต่ราษฎรไม่สามารถจะ ใช้ พันธุ์ข้าวปิ่น
แก้ว เพราะเหตุว่าไม่มีสตางค์จะซื้อได้
และ เมื่อ ราษฎรของเรายากจน อยู่เช่นนั้น
และถูกบังคับโดยกฎหมาย ถ้าหากว่าใน

เขตใดเขตหนึ่ง ในเขตซึ่ง ได้มี ประกาศ
พระราชกฤษฎีกาให้ ใช้เป็นเขตบำรุงพืช
แล้ว ราษฎรไม่มีรัฐที่จะมาซื้อพันธุ์พืช
ที่รัฐบาลกำหนดไว้แล้ว อัฐิต่างก็เฉย ๆ
ไม่ใช่ก็ แล้วนี้จะช่วยเหลือกัน ได้อย่าง
ไร นี่เป็นข้อที่สงสัยอยู่ ความจริงราษฎร
ก็ต้องนิยมกันอยู่โดยทั่ว ๆ ไปที่จะใช้
พันธุ์ที่ดี แต่ความจำเป็น อย่างอื่น ๆ
บังคับให้เขา ใช้ ไม่ได้และปฏิบัติ ตาม
รัฐบาลไม่ได้ก็จะต้องพลอยได้รับโทษไป
ด้วย

อีกประการหนึ่ง ในหลักการของ
พระราชบัญญัติคุ้มครองประการ ใน
มาตรา ๕ คือบำรุงพืชและบำรุงดิน ใน
การบำรุงดินนี้ ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่า
รัฐบาลจะไปบังคับ ให้ใส่ปุ๋ยทำอย่างไร
อย่างนี้ ราษฎรก็ทำไม่ได้ โดยไม่มีรัฐ
จะซื้อปุ๋ยเช่นเดียวกัน โดยปกติในเวลานี้
ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่ารัฐบาลยังไม่ได้
ใช้หลักธรณีวิทยาให้ได้ผลทั่วถึงกัน และ
ยังไม่ได้ประกาศให้ทราบที่ดินตำบลใด
เหมาะแก่พืชชนิดใด นั่นคือ สักอย่างใด
กสิกร ก็ต้อง อาศัย คำ โฆษณา ของ กรม
เกษตรฯ แต่หลักการต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้า
ได้สังเกตดูตามใบ โฆษณาของ กระทรวง
เกษตรราชการก็ไม่มีปรากฏอยู่เลย เพราะ

จะนับถือกรจำเป็นจะต้องทำไป ตามกฎ-
 กรรมโตศอศที่ความเคยชินมา บุคคลทุก
 คนเกิดมาก็ย่อมจะต้องไปรวมญาติด้วยกัน
 ทุกคน หากแต่ไม่มีความรู้ความสามารถ
 และไม่มีความเข้าใจในการที่จะกระทำให้
 ดีได้ ก็ต้องกระทำไปตามหลักกรรมชาติ
 ในหลักการเช่นนกรมเกษตรฯ เองก็ยัง
 ไม่พร้อมที่จะแข็งแรงให้ราษฎรเข้าใจได้ว่า
 ในหลักการอย่างไรใช้ดินชนิดใด นานาก
 นาน้อยอย่างไร วัสดุปรุควรสเค็มหวาน
 อย่างไม่ แมแต่ที่ท้องทุ่งหลวงรังสิตตนเอง
 ข้าพเจ้าได้เคยเห็น และ เปรียบเทียบทางที่
 ณาในท้องที่อำเภอบางบาลอย่างหนึ่ง และ
 ที่คลองวังน้อยอย่างหนึ่ง ไร่น้ำหนึ่งได้ข้าว
 ต่างกันเป็น จำนวน เกวียนเช่นนี้ ทาง
 กระทรวงเกษตรฯ วิชาการ ก็ไม่ได้ แข็งแรง ให้
 ทราบว่าเพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ใน
 การที่ต่างกันนี้เกี่ยวกับดิน เพราะฉะนั้น
 ถ้าหากว่าไปประกาศบำรุงพืช และดินที่
 เขตใดเขตหนึ่งเขาแล้ว จะไปบังคับว่าให้
 ราษฎรหาปุ๋ยมาใส่สิ หาพืชมาปลูกสิ
 ราษฎรยังไม่มีความจะกินแล้ว จะไปเอา
 พืชเอาปุ๋ยมาจากไหน ถ้าหากว่ากระทรวง
 เกษตรฯ วิชาการแก้ไขข้อหาต่าง ๆ นี้ได้ ข้าพ-
 เจ้าก็ยินดีและสนับสนุนที่สุด ขอเสนอ
 ข้าพเจ้าขอให้ออกว่าเป็นเพียงเสนอเหตุผลใน
 ทางปฏิบัติเท่านั้น

บ.ค. พระ เจริญ ตรัง สฤษฏ์
 (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรฯ-
 วิชาการ) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงข้อขัดข้องหรือ
 ความข้องใจของท่าน สมาชิกที่ว่าเมื่อก่อน
 ตามที่ท่านสมาชิกว่า ถ้าออกพระราชบัญญัติ
 ดินไปแล้วจะเดือดร้อนแก่ราษฎร โดย
 เห็นว่าทางการบังคับให้ปลูก พันธุ์ อย่าง
 หนึ่งอย่างใดแล้ว ราษฎรอาจจะไม่มีเงิน
 พอที่จะไปซื้อพันธุ์เหล่านั้น ข้าพเจ้าขอ
 ยกตัวอย่างข้าวละอละ ซึ่งเราเข้าใจกันเห็น
 กันอยู่เวลานี้และส่งเสริมมากกว่าพืชอย่าง
 อื่น การที่รัฐบาลแนะนำให้ใช้พันธุ์ข้าว
 ที่ดี เวลานั้นเราเอาพันธุ์ข้าวที่ดีไปแจก
 พันธุ์ข้าวที่เสวยของราษฎร ราษฎรก็รัก
 แต่เราเอาพันธุ์ข้าวที่เสวยมาคืนแก่รัฐบาล
 รัฐบาลก็ให้พันธุ์ข้าวที่ดีไป ในเรื่องนี้
 ไม่ต้องออกเงินนอกทองอะไร นอกจาก
 นั้นท่านว่ารัฐบาลไม่ได้ประกาศแสดงผล
 แห่งธรณีวิทยาว่าที่ดินที่ไหนเหมาะแก่พืช
 พันธุ์ชนิดใด เรื่องนี้เป็นเรื่องมากมาย
 จริงอยู่ข้าพเจ้า หมายความว่าท่าน ต้องการ
 หมายถึงพื้นที่ดิน อย่าง สว่าง เรียกว่า ซอย-
 แมกเป็นต้น เวลานั้นเราได้แนะนำพันธุ์
 ข้าว ๗-๘ ชนิด เราได้อธิบายไว้แล้วว่า
 พันธุ์ข้าว ชนิด นั้นเหมาะ แก่ นาที่นั้น

เช่นติเมตรและปลูกในดินอะไร เราก็ได้
 แนะนำ ไปแล้ว และ จะปลูก ภายใน เวลา
 ก็เดือน นี่เป็น เรื่องที่เราได้แนะนำแล้ว
 ส่วนปัญหาเรื่องที่ดินเท่าที่ส่งเสริมเห็นว่า
 ที่ดินเหมาะสมแก่พันธุ์ข้าวชนิดใดก็แนะนำ
 ให้ปลูกพันธุ์ข้าวชนิดนั้น ท่านจะเห็นว่า
 เราไม่ได้แนะนำ ให้ปลูกข้าวเป็นแก้วทั่ว
 ราชอาณาจักรเลย ท่านจะเห็นได้ว่าใน
 ภาคอีสานเราได้แนะนำ ให้ปลูกข้าวเจ้า
 พวกที่ทนน้ำเป็นต้น แล้วอย่างตำบลท่า
 ชนเร็วเหลือเกินเราก็ใช้ข้าวเจ้าป่า ซึ่งเป็น
 ข้าวที่ทนน้ำเร็วอย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้า
 เห็นว่าการแนะนำเช่นนี้เป็นประโยชน์แก่
 ราษฎร ดีกว่าที่เราจะไปพิมพ์ใบปลิว
 โฆษณาพันธุ์ดิน นั่นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ
 การศึกษาทางเทคนิค ทางเจ้าหน้าที่ หรือ
 ในทางพ่อค้าหรือบริษัทใหญ่ ๆ มากกว่า

นอกจากนั้นท่านขังใจในเรื่องการ
 บำรุงดิน การบำรุงดินนี้ชักตัวอย่างเรา
 คงจะไม่ไปแนะนำ ราษฎรให้ ซื้อปุ๋ยราคา
 แพง ๆ มาใส่ในนาหรือในไร่ของตนซึ่ง
 จะได้ผลไม่คุ้มค่าเช่นนั้น เจ้าหน้าที่คง
 จะแนะนำไปเช่นนั้นไม่ได้ แต่ที่ชักตัว
 อย่างให้ฟัง ก็คือเพื่อให้ได้ผลดีเราอาจ
 จะขอให้ใช้ปุ๋ยคอกเป็นต้น คือพยายาม
 อย่าละเลยเสีย พยายามเก็บปุ๋ยคอกแล้ว

นำไปใช้ บำรุงดินเป็นต้น ก็อาจจะ
 ใช้อย่างไรนั้นก็ต้องให้เหมาะสมแก่ท้องถิ่น
 นั้น ๆ เป็นธรรมดาอยู่เอง

นอกจากนั้นท่านเกรงว่าในการที่
 ราษฎรจะถูกบีบบังคับโดยรัฐบาลไปแนะนำ
 พันธุ์พืชซึ่งไม่เหมาะสมแก่ที่ดิน เช่น ชัก
 ตัวอย่างข้าวเป็นแก้วให้ปลูกที่รังสิตก็ไม่ได้
 ผลก็อย่างนั้น ก็เรื่องของการที่พันธุ์ข้าวจะ
 ปลูกนั้น ต้องเกี่ยวข้องกับดินฟ้าอากาศดัง
 เป็นต้น เช่นข้าวเป็นแก้วจะไปปลูกในที่
 หนึ่งแล้วแล้วอาจจะดีกว่า ที่อีกแห่ง
 หนึ่ง ที่ทางราชการจะไปแนะนำให้ใช้
 บัญอย่างนั้นอย่างนั้นนั้น ที่ลาดเกินไปน้ำ
 ไม่ค่อยจะไหลหรือน้ำค่อนข้างเปรี้ยว ถ้า
 แนะนำเช่นนั้นแล้วไม่ได้ผล เราก็แนะนำ
 เช่นนั้นไม่ได้ ถ้าที่ใดที่ไม่ต้องใส่ปุ๋ยนั้น
 ก็ได้ผลดีแล้ว เพราะฉะนั้นก่อนที่รัฐบาล
 จะแนะนำอะไรย่อมจะต้อง คัดทำให้รอบ
 คอบให้ได้ผลจริง ๆ และการลงโทษ นั้น
 เราก็ได้วางไว้ โดย ได้พิจารณา รอบคอบ
 แล้ว และเงินค่าปรับนั้นก็ไม่ได้เอาไปที่
 อื่นนอกจากเอามาบำรุงท้องถิ่นเอง

นายวิชา สุประภาตะนันท์
 (สระบุรี) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรี
 ชี้แจงถึงการที่จะออก พระราชบัญญัติ
 โดยหลักการ แล้วข้าพเจ้า ทราบซึ่งในใจก็

ว่าท่านควร จะส่งเสริม ให้ราษฎร นั้นได้มี
 โอกาสทำมาหาเลี้ยงชีพได้ดียิ่งขึ้น แต่ทั้ง
 นี้ถ้าเราทำได้ เพราะเหตุ ให้ลึกซึ้ง ลงไป แล้ว
 จะเห็น ได้ว่าการออกพระราชบัญญัติฉบับ
 นี้จะเป็นการสมควรเพียงใดหรือไม่ ทั้งนี้
 เพราะเหตุ ว่าการส่งเสริม ให้ราษฎร ได้มี
 โอกาสประกอบอาชีพที่ยั่งยืนนั้น ถ้าหาก
 ว่าเรา จะไปส่งเสริม ให้ราษฎร ประกอบ
 อาชีพอย่างอื่นแล้วเห็น ว่าจะมี ทางที่จะทำ
 ได้ ในการที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้มานั้น รัฐบาลเข้าใจว่าราษฎร
 นั้นไม่เชื่อฟังคำแนะนำและตักเตือน และ
 เห็นว่าเป็น การยาก ที่จะตักเตือน แนะนำ
 ให้ราษฎรเชื่อถือ จึงเป็นเหตุให้ได้อำนาจ
 หน้าที่ไม่สมกับความต้องการของรัฐบาล ทั้งนี้
 เป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริง เพราะเหตุ
 ว่าข้าพเจ้าอาจจะไม่เชื่อฟังได้ และกับว่า
 กฎลอันดีเฉพาะหน้าตัวเอง แล้วก็ไม่มี
 ใครที่จะไม่ยึดถือตาม ข้าพเจ้าเห็นว่า
 เช่นนั้น และเชื่ออย่างมากมายทีเดียวว่า
 ทุก ๆ คนย่อมจะต้องการผลดีและประพฤติก
 ดี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่ที่จะให้ใคร
 ่ควรดูตู่ก่อนว่า ในการที่จะอ้างว่า ราษฎร
 ไม่เชื่อฟังคำแนะนำนั้น ข้อนี้ข้าพเจ้า
 ขอฝากเป็นข้อสังเกตประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ในการที่จะออก
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า
 เป็นการออกพระราชบัญญัติควบคุม คือ
 เมื่อมีการควบคุมขึ้นแล้ว ราษฎรก็จะรู้สึก
 ลำบากใจ เพราะเกี่ยวกับการปฏิบัติและ
 วิชาการดำเนินนั้นย่อมจะต้องเกี่ยวข้องกับ
 เจ้าหน้าที่เป็นเนืองนิจ ทำให้มีข้อลำบาก
 และผูกพันยิ่งขึ้น ข้อนี้เห็นได้ว่าไม่ควรจะ
 ให้ราษฎร ของเรามีภาระผูกพัน โดยไม่
 สมควรแก่ประโยชน์ จริง อยู่พระราช
 บัญญัตินี้เป็นพระราช บัญญัติที่ให้ ประ
 โยชน์แก่ราษฎร แต่ผูกพันโดยความจริง
 แล้วเป็น พระราช บัญญัติที่กล่าวถึง กำกับ
 เข้ามาในเสรีภาพของราษฎรเกินไป ถ้า
 หากว่าเราจะปล่อยให้พระราชบัญญัติเช่น
 นี้ ออกไปเรื่อย ๆ แล้วข้าพเจ้าเห็นว่าเรา
 ก็คงจะรั้งเสรีภาพของเรายิ่งขึ้น ที่ข้าพ
 เจ้ากล่าวเช่นนั้นเพื่อจะรักษาประชาธิปไตย
 ของเราไว้

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอม (นน
 บุรี) : กฎหมายฉบับนี้ได้เข้ามาในสภา
 นี้ ก็รู้สึกว่าจะรับหลักการและน่าจะ
 สนับสนุนอย่างยิ่ง เพราะเรามาคำนึงกัน
 แล้วว่าประเทศชาติของเรา การเพาะ
 ปลูกของ พลเมืองนั้น ย่อมสนับสนุน ต่างกัน
 และอีกประการหนึ่งการทำนาของราษฎร

บางรายบางท้องถิ่น บางตำบลการกระทำก็ไม่ได้ผล แล้วราษฎรก็ยังขึ้นกระทำในที่แห่งนี้ สมมติว่าปลูกข้าวทำแต่ข้าวอย่างเดียวก่อนนี้เอง ปีโตฝนไม่ตกน้ำไม่เหมาะสมแล้วก็เกิดอันตรายแก่หมู่ชนเหล่านั้น ไม่รู้จักวิธีที่จะขยายกระทำสิ่งอื่นต่อไปอีก กฎหมายฉบับนี้เพื่อส่งเสริม ไม่ใช่เพื่อควบคุม เพื่อส่งเสริมให้ราษฎร จะได้แนะนำราษฎรอีกว่าปลูกอย่างปลูกข้าวมันไม่เหมาะสมกับพื้นที่เสียแล้ว เรามาปลูกมันกันเถิด มาปลูกอ้อยกันเถิด มาปลูกต้นตาลกันเถิด นี้กฎหมายฉบับนี้เพื่อจะส่งเสริมชนชั้นนี้ ยังจะวิ่งกันไปอยู่ เงื่อนไขอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรรับหลักการอย่างสูง อีกประการหนึ่งท่านคานหลักการรัฐบาล ในเรื่องการปฏิบัติของเจ้าพนักงาน ที่ดำเนินการตามกฎหมายนี้ ข้าพเจ้าขอให้เหตุผลว่าที่ท่านคานในหลักการนี้ ข้าพเจ้าก็อยาก จะขอรับรองด้วย แต่ว่าในทางปฏิบัติการนั้นสมาชิกทุก ๆ ท่าน และราษฎรทุก ๆ ท่าน ถ้าได้ร่วมมือร่วมใจกันในขั้นที่เราสร้างชาติ ช่วยกันค้ำช่วยกันวางต่อไปแล้ว ก็อาจจะกลบกลืนไปได้ กฎหมายนี้ให้ประโยชน์แก่ประเทศชาติไม่น้อย เพราะ

ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรรับหลักการอย่างนี้

นายเถื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติชนชั้นมานั้น ก็ได้อภิปรายกันมากมายนานแล้ว แต่ข้าพเจ้ายังมีข้อข้องใจอยู่บางประการ ปัญหาที่ข้าพเจ้าข้องใจนั้น คือว่า ในข้อที่หนึ่งในการที่จะบังคับให้ราษฎรปลูก สมมติว่าปลูกข้าวตามพันธู์ รัฐบาลต้องการนั้น ปัญหาข้อนี้ มีอยู่ว่า ถ้าหากว่าราษฎรผู้หนึ่งไม่รู้จักวิธีปลูกข้าวชนิดซึ่งรัฐบาลได้แนะนำให้แล้วนั้น ก็ไม่สามารถจะปลูกข้าวชนิดนั้นให้ ได้ผลดีได้ ข้าพเจ้าขอชักจูงตัวอย่างให้เห็นดังต่อไปนี้ คือสมมติว่าท่านบางคนมีความรู้ในเครื่องยนต์ดีเซล ก็สามารถที่จะกระทำเครื่องยนต์ดีเซลให้ได้ผลดีได้ แต่ถ้าหากว่าจะไปบังคับให้เขาทำเครื่องยนต์ชนิดอื่น ชนิดที่ใช้น้ำมันเบนซิน ซึ่งแม้ว่าจะเป็นการที่คล้ายคลึงกัน แต่ว่าเมื่อเขาไม่รู้ว่าเครื่องยนต์ที่ใช้ น้ำมัน เป็น ประการใด ถ้าเขาปราศจากผู้แนะนำให้เข้าใจ โดยดีแล้ว ทำอย่างไรแล้วเขาจึงจะสามารถปลูกข้าวที่รัฐบาล บังคับนั้น ให้งอกงามเจริญได้เหมือนอย่างข้าวที่เขาได้ปลูกไว้ ฉะนั้น

ได้รักก็เหมือนคนตัวอย่งท้าวพี่เจ้าโตชกไว้
ในเรืองกักรอคนตัดเชลยตั้งกล่าวมาแล้ว
นั้น

อีกข้อหนึ่งถ้าหากว่า ทานทั้งหลาย
ไปในชนบทแล้วจะเห็นว่าโดยมากชาวชน
บทได้ข่าวใหญ่มาหนึ่ง หาดเป็นข่าวที่เขา
เก็บไว้โดยเฉพาะไม่จริงอยู่ส่วนมากเขา
มีข่าวไว้ในยุ้งของตัว แต่ก็มีส่วนมากที่เขา
ไม่มีข่าวไว้ในยุ้งของตัวเลย เพราะเหตุ
ว่าเป็นคนจน โดยมากต้องขอกินข้าวจาก
ญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูงชาวบ้านใกล้เคียง
หรือมีเงินเอามาจากพวกจีน
ซึ่งจะได้เอากุหรือกินตามๆ ที่ปัญหา
สำคัญอย่างหนึ่งก็คือว่า เมื่อบุคคลซึ่งเอา
ข่าวมาจำหน่ายแก่ทานนั้น เขากเองเขา
ไม่ใคร่จะว่าจะเป็นข่าวชนิดไหน ที่ผู้
ซึ่งไปเล่าเขาก็ไม่รู้ว่าข่าวซึ่งเอามา นั้นเป็น
ข่าวซึ่งอยู่ในกฎข้อบังคับที่รัฐบาลได้ตรา
ไว้หรือไม่ เมื่อเขาไม่รู้เช่นนั้นและมาทำ
การปลุกขึ้น ในที่สุดเขาเองก็ทำผิดกา
หมายทั้ง ๆ ที่เขาไม่รู้ข่าวที่เขาเอามา
จากญาติพี่น้องหรือจากพวกจีนนั้นเป็น
ข่าวที่ถูกบังคับ จึงเป็นปัญหาที่ยุ้งยาก
เหลือเกิน ทำให้ชาวนาต้องได้รับโทษ
ตามกฏหมายได้ตราไว้ นอกจากที่กล่าว
มาแล้วนั้นยังมีอีกข้อหนึ่งซึ่งเป็นข้อสำคัญ

ยิ่ง ซึ่งข้าพเจ้าแลเห็นว่าควรแนะนำสั่ง
เสริม ซึ่งรัฐบาลได้แนะนำสั่งเสริมอยู่แล้ว
เวลานั้น ข้าพเจ้าขอรับรองได้ว่ารัฐบาลได้
แนะนำเป็นความจริง แต่การที่รัฐบาลได้
แนะนำนั้นหาได้แนะนำให้รู้ทั่วถึงตลอด
ทั้งตำบลไม่ บางครั้งบางครั้งท้าวพี่เจ้า
ทราบว่ามีวิธีการแนะนำ โดกไปร้อง
เรียกราษฎรทุกอำเภอ หรือบอกไปทาง
กำนันผู้ใหญ่บ้าน แล้วกำนันผู้ใหญ่บ้าน
ก็ไปบอกให้ แต่การไปบอกแต่ตัวเช่น
ขอให้คิดว่าผลที่จะ ไต่เนิน จะได้ สักบ้าน
โต และถ้าหากว่าคนที่ไปบอกนั้นเขาไม่
รู้จักวิธีจะปลุกข่าวแล้ว เขาจะไปปลุก
ข่าวให้ตีสม ครบไปเรณออย่างไร ได้
เพราะเหตุว่าเขเองก็ไม่รู้จักจะปลุกข่าว
ให้ได้ผลดี โดกเหตุนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเวลา
นี้เรายังไม่ควรจะออกกฎหมายฉบับนี้ไป
โดยทั่ว ๆ ไปเราอาจจะทำได้ ข้าพเจ้า
คิดว่าจะทำให้ได้อย่างง่าย ๆ ก็คือว่า ขอให้
รัฐบาลได้จัดการพิมพ์และแนะนำให้เขา
เห็นว่าในการที่จะปลุกข่าวพันธุ์ นั้นพันธุ์
นี้ ขอให้เขาปฏิบัติตามเถิด ข้าพเจ้าเชื่อ
เป็นอย่างยิ่งว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลแนะนำ
ให้เขาปลุกข่าวพันธุ์ นั้นในที่นั้น ให้เขา
ได้เห็นผลจริง ๆ แล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่า
ราษฎรคงจะปฏิบัติตาม เพราะว่ราษฎร
ไม่ใช่คนหัวค้อเลย เป็นคนหัวอ่อน

แต่ว่าบัณฑิตเขาเองเขาก็ไม่รู้ว่าจะปลุกลงไป
แล้ว ชาวที่ปลุกลงไปนั้นจะ ได้ผลสม
ความมุ่งหมาย กล้าย ๆ กับเราทำการค้า
อะไรสักอย่างหนึ่ง แต่การค้าที่เราทำ
ไปนั้น เราขาดทุนไม่ ได้ผลสมความมุง-
หมาย แต่ถ้าหากว่ามีคนหนึ่งคนใดจะมา
แนะนำให้ทำการอื่น ๆ ซึ่งคนนั้นก็ไม่มี
ความชำนาญ ตัวเองก็ไม่มี ความชำนาญ
เหมือนอย่างที่เราปลุกข้าว แล้วก็รู้ว่าจะ
ผลผลิตนั้นจะเป็นอย่างไร

นอกจากที่กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีอีกข้อ
หนึ่งก็คือว่าทางที่ตกคือ ข้าพเจ้าใครจะ
เรียนว่าขอให้รัฐบาลเลิกกิจการทำตั้งที่ชาว-
เจ้าแสนสกลไปแล้วนั้น จะเป็นผลดีมาก นอก
จากนั้นก็ไม่มีอะไร ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าจะให้ดี
แล้วก็ขอให้รัฐบาลขยับยั้งไว้ก่อน ไปปฏิบัติ
การให้ราษฎรรู้จักคุณสมบัติของพจนกิจเวลาสม-
ควรแล้วถึงแม้ว่าจะออกกฎหมายต่อไปก็
จะได้ผลดีมากที่สุดทีเดียว

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร):
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าขอเป็น
ฝ่ายสนับสนุน โดยเหตุผลว่าประเทศไทย
ของเราเป็นที่อุดมสมบูรณ์เพื่อการเพาะ-
ปลูก คือการกสิกรรมต่าง ๆ แต่สภา
นี้ควรคำนึงว่าเมื่อท้องที่ของเรา อุดมสม-
บูรณ์เช่นนั้น แต่เหตุใดในกสิกรรมใน
ประเทศไทยเรายัง ตกต่ำอยู่ ณ บัดนี้

เพราะเหตุใดในเมื่อปัญหาข้อหนึ่ง ข้าพเจ้า
ขอตอบในข้อนี้ว่า เพราะความรู้และการ
ศึกษาในทางการเพาะปลูกของราษฎรยังมี
ไม่เพียงพอ มักจะถือตามประเพณีโบราณ
ซึ่งปู่ย่าตายายเคยกระทำมาอย่างไร บุตร
หลานก็รับมรดกทำมาเช่นนั้น ความจริง
ฝ่ายผู้ค้าน ๆ ว่าควรจะใช้วิธีแนะนำนั้น ข้อ
นี้ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารัฐบาลได้ให้คำแนะนำ
มาเสมอ ใช้แต่เวลานาน ข้าพเจ้าให้ย้อน-
หลังถึง ๒๐ ปีมาแล้ว รัฐบาลเคยแนะนำ
ชี้แจงเรื่องการเพาะปลูกแก่ราษฎรเสมอมา
ทั้งข้าพเจ้าเคยเป็น นายอำเภอมาบ้างแล้ว
ก็เคยแนะนำราษฎร ในเรื่องนี้เหมือนกัน
แต่ไม่ประสบผลสมความประสงค์ เพราะ
เหตุว่าราษฎรยังมีความคิดเห็นไม่เพียงพอ
เขายังกระทำไปตามอำเภอใจของเขา ยก
ตัวอย่างว่าราษฎรคนหนึ่งทำนาปี หนึ่งได้
ข้าวประมาณ ๘๐ ถึงไม่พอจะรับประทาน
ดังนั้น ทางฝ่ายบริหารจึงแนะนำว่าที่
ดินเราควรจะเพาะปลูกถั่วลิสงบ้างเช่นนี้
เขาก็หาปรารถนาจะทำตามไม่ ปัญหาข้อ
ใหญ่มิ่ว่าเราจะปล่อยให้กสิกรรมของเราเป็น
อย่างนี้หรือจะส่งเสริมบำรุง ให้กสิกรรมรุ่ง-
โรจน์เพื่อเป็นกำลังแห่งชาติ ข้าพเจ้าขอ
ตอบว่าที่ท่านฝ่ายค้านว่ายังไม่ถึงเวลาอัน
สมควรที่จะออกกฎหมายอันนั้น ข้าพเจ้า

ขอเรียนเสภาว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าเวลานี้
 ข้าพเจ้าไม่มีเสียแล้ว เพราะฉะนั้นเจ้าเป็น
 แล้วที่จะต้องออกกฎหมายเป็นการส่ง-
 เสริมกสิกรรมเพาะปลูกของประชาชน
 ของชาติไทยเพื่อจะได้เพิ่มพูนการเพาะ-
 ปลูกตามหลักวิชาตามที่รัฐบาลแนะนำ
 กล่าวคือคณะรัฐบาลเท่ากับเป็นคณะ
 แนะนำว่าพื้นที่เช่นนี้ควรที่จะปลูกพืชชนิดนั้น
 เพราะธรรมชาติของเรายังขาดความรู้ชนิดนี้
 เมื่อคำแนะนำนั้นไม่ได้ผล รัฐบาลจึงได้
 คำนี้ ออกกฎหมายฉบับนี้มา และไม่ใช่ว่า
 จะบังคับทั่วไปไม่ได้ เพราะพระราช
 บัญญัตินี้จะใช้ให้เป็นเขตเป็นตำบลซึ่ง
 รัฐบาลจะได้ประกาศ เพราะฉะนั้น
 เราควรมอบการวินิจฉัยให้รัฐบาลพิจารณา
 ณาว่าภูมิประเทศใดเหมาะแก่พืชชนิดใด
 รัฐบาลจะได้ออกพระราชกฤษฎีกาไปใน
 ท้องที่นั้น ราษฎรจะได้ปฏิบัติตาม การ
 ออกกฎหมายไปนั้น ย่อมจะเป็นการกระ-
 ทบกระเทือนบ้าง ถ้าหากว่าจะไม่ให้กระ-
 ทบกระเทือนแล้ว การกสิกรรมของเรา
 ร้อยปีก็จะไม่เจริญก้าวหน้าได้ เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรรับหลักการ
 ไว้พิจารณาด้วยดี

นายเชียร วิปุลากร (สงขลา):
 ตามที่รัฐบาลได้เสนอ พระราชบัญญัติ

ฉบับนี้ ก็โดยมีความมุ่งหวังที่จะ
 ส่งเสริมการเพาะปลูก แต่ถ้ามืดเรา
 พิจารณาจากตัวผู้ติดต่อแล้วจะเห็นได้
 ว่าเป็นการส่งเสริมจริง แต่ผลที่จะได้รับ
 นั้นอยู่ที่คนผู้ปฏิบัติ ผู้ส่งการก็ ผู้ที่จะ
 ทำการอบรมเจ้าหน้าที่กสิกรก็ อยู่ที่คน
 สองจำพวกนี้ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้เคย
 เขียนเรื่องขอรับรองจาก รัฐบาลขอ ให้จัดตั้ง
 พนักงานกสิกรรมประจำอำเภอ เพื่อจะได้
 ช่วยเหลือแนะนำส่งเสริมการเพาะปลูก
 ตามท้องที่ และข้าพเจ้ายังท้าวไว้ด้วยว่า
 ถ้าหากว่าจะจัดทั่วไปทุกอำเภอ ที่ทำการ
 กสิกรรมไม่ได้ ก็ขอให้ทำเป็นบางแห่ง
 อย่างเดียวกับการโอน การ สบสวนจาก
 อำเภอไปให้ตำบลงั้น ไม่ใช่จะให้ทำ
 ทั่วไปทีเดียวทั่วประเทศไม่ แต่ทางฝ่าย
 รัฐบาลยังตอบว่ายังไม่มีคนจะทำงานนี้ได้
 เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลตอบว่ายังไม่มีคน
 แล้ว จะออกพระราชบัญญัติใช้บังคับ
 แก่ราษฎรแล้ว รู้สึกว่าพระราชบัญญัติ
 จะได้ผลน้อยไปหรือจะเป็นหมันใช้การ
 ไม่ได้ ทนเมื่อพนักงานไม่มีผู้ทำการ
 อบรม สมมติว่าเราจะตั้งวงกว้างเอาไว้
 เช่นตั้งจังหวัด ถ้าหากว่าจะตั้งจังหวัด
 ในการที่จะเดินตรวจหรือแนะนำ ราษฎร
 ในตำบลย่อมจะทำไม่ได้ เพราะจะต้อง

เขียนใบโฆษณาออกไป เมื่อโฆษณา
 ออกไปนั้น ถ้าหากว่าเป็นศัพท์เทคนิค
 แล้วชาวกสิกรจะไม่รู้เรื่อง สมมุติว่าจะ
 ให้ใช้โปรเตสตียม หรือ ไฮโดรเจน น
 ราษฎรก็จะไม่รู้ว่าจะไร ชาวกสิกรก็จะ
 ไม่รู้ว่าโปรเตสตียมหรือไฮโดรเจน น
 กยศอะไร เพราะฉะนั้นผลที่จะได้รับก็จะ
 ไม่ได้รับตามสมควร ดังที่โตเคยพิมพ์
 แจกใบปลิวในการเมืองกสิกรพืชเป็นต้น
 จนบางคนก็รู้สึกงาพอต่าง ๆ ที่ยังถูกสัตว์
 พืชทำลายอยู่นั้น บางคนก็งงงทำลายพืช
 ของราษฎรอยู่ เพราะราษฎรไม่เข้าใจ
 ภาษาหนังสือต้องแท้นัก อีกประการหนึ่ง
 ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติ จะรับหลักการ
 เพื่อนำไปใช้เป็นกฎหมายแล้ว ข้าพเจ้า
 เห็นว่าควรเพิ่มคำว่า "การเพาะปลูก
 และเลี้ยงสัตว์" เพราะคำว่า การเพาะ
 ปลูกและเลี้ยงสัตว์เป็นคำเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 นอกประเด็นท่าน เกาแต่หลักการ จะไป
 เพิ่มอย่างไรก็ขอให้แปรญัตติ

นายเชียร วิบุลากร (สงขลา) :
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสรุปความว่า ที่
 ท่านผู้แทนพระนครกล่าวว่ายังไม่ถึงเวลา
 อันสมควร ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้
 รัฐบาลรับไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้ว

เสนอเข้ามา
 นายตัน พรหมพิทักษ์ (บุรี-
 รัมย์) : เนื่องจากข้าพเจ้าได้สนใจใน
 ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นพิเศษ ประการ
 หนึ่ง และอีกประการหนึ่งเป็นการบังเอิญ
 ที่ข้าพเจ้าเป็นผู้ดำเนินการเป็นคนแรกใน
 การบำรุงพันธุ์ข้าวมาก่อนที่ข้าพเจ้าจะมา
 ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาฯ นี้ ข้าพเจ้า
 ได้ทำหน้าที่ในการบำรุงพันธุ์ข้าวนี้ จึง
 ขอถือโอกาสแสดงแก่ท่านผู้ทรงใจน
 ว่าวิธีการเป็นอย่างไร และเมื่ออ่านพระ
 ราชบัญญัตินั้นเนื้อแท้แล้ว ก็เห็นเจตนา
 รมณ์ของพระราชบัญญัติว่าเป็นประการ
 ใด จึงขอประทานเสนอเพื่อให้ความ
 แจ่มแจ้งให้โตบาง ท่านสมาชิกสภาผู้
 ข้องใจว่าเขาไม่ทราบว่าพันธุ์ข้าวรัฐบาล
 จะปลูกอย่างไร เมื่อไร ที่ไหน ในขนาด
 หนาเท่าไรนั้น อันนี้ก็คงเนื่องจากว่า
 ท่านคงจะมีโอกาสสอบสวนและศึกษาใน
 เรื่องนั้นน้อยไป ความจริงพันธุ์ข้าวที่มี
 อยู่และแจกให้ชาวกสิกรเพื่อปลูกนั้นก็
 พันธุ์ข้าวที่เราได้เสาะแสวงตรวจค้นจาก
 ประเทศไทยเอง จนได้พันธุ์ข้าว
 ๓-๕ ชนิด คือข้าวเบาอายุ ๓ เดือน
 ๕๐-๑๒๐ วัน ข้าวกลางข้าว
 หนักและข้าวดำ ข้าวดำ ๑๕๐-๒๐๐ วัน

ความมุ่งหมายในการคัดพันธุ์ชาวนั้น เรา
 คัดเอาพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมมีคุณภาพที่ดี
 จะเป็นต้นกล้า ฝรั่งฝรั่ง ๆ ว่าจะเป็น
 ข้าวที่มากกว่าที่ไม่ได้คัด หันไปในไม่ช้า
 ไร่นาของเราจะให้ข้าวมากไปก็ดีกว่าเป็นนา ๆ
 ตัวเป็นราย ๆ นั้น ก่อนที่เราจะแนะนำนั้น
 เราได้สำรวจว่าข้าวในนาอันมีข้าวมากน้อย
 เพียงไร เรื่อกเมล็ดข้าว วิจารณ์มาตรวจ
 มาบดดูแล้วชี้แจงเป็นราย ๆ ไป แล้วนำ
 มาเปรียบเทียบกับ พันธุ์ข้าว ของรัฐบาล
 เมื่อเปรียบเทียบอย่างนี้จะผิดกันราว ๕ วัน
 หรือ ๗ วันก็เห็นว่าจะไปได้ ทั้งนี้สถานี
 ทดลองให้ตรวจโดยละเอียด จนถึงแสง
 แสงกับเป็นอย่างไร มีผลอย่างไร นอกนั้น
 อย่างไร แล้วให้ส่งเมล็ดระหว่างพันธุ์
 คัดพันธุ์ ข้าวเก่าให้ข้าวเบา ข้าวกลอง
 ให้ข้าวกลอง ว่าจะหนักให้ข้าวหนัก เพื่อ
 ให้ราษฎร ได้มีโอกาสศึกษาเสียก่อน แล้ว
 เจ้าหน้าที่ได้ ไปแนะนำเลือก แปลง ที่จะ
 ปลูกให้ และไปตรวจเสมอ ๆ ตรวจ
 ความงอกงามสมบูรณ์ ของพันธุ์ข้าวที่
 ปลูกนั้น ทั้งนี้ปัญหาที่เขาเกรงว่าจะปลูก
 ไม่ได้ สูญเสียเปล่า นั้นก็เป็นอันพบ ไร
 ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติด้วยตนเอง และ
 งานได้ดำเนินมาตามรูปเดียวกัน ดังที่
 ข้าพเจ้าได้เรียนต่อที่ประชุมนี้ อนึ่ง มี

บางรายที่ผู้แทนพระนครวิตกว่า จะไม่ได้
 เก็บพันธุ์ข้าว นั้นเป็นบางราย สำหรับ
 คนที่ไว้ที่อยู่หรือคอกกักขาดแคลน แต่
 แท้จริงแล้วชาวกลีกร ทุกคนก่อนอื่น จะ
 ต้อง คัด ข้าว ของเขาว่าชนิดไหนเบา
 หรือ-กลางหรือหนักนั้น คัดเอางามที่สุด
 เอาแต่ปลายรวงซึ่งเรียกว่าหัวข้าวแล้วเก็บ
 ห่อไว้ให้ดีที่สุด เพื่อเป็นพันธุ์ปลูกที่
 เหมาะกับ ในการ ทำนา ของเขาอยู่แล้ว
 กราวนออย่างที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงแล้วว่า
 ที่ไม่มีสตางค์ซื้อข้าวไปแลกเอาก็ได้ ถ้า
 ไม่มีสตางค์ซื้อเราก็ยอมแลกถึง ต่อถึง
 แลข้าวปลูกของเขามาแล้วจัดการจำหน่าย
 แลกเงินเข้าคลัง แล้วให้ข้าวปลูกของ
 รัฐบาลไป

วิธีแนะนำนั้นต้องบอกข้าพเจ้าแก่กล้า
 ก็นอน เพราะข้าพเจ้าสนใจและติดที่อยู่
 เสมอว่า รัฐบาลได้ใช้วิธีแนะนำดังที่ได้
 เรียนต่อสภา ฯ แล้ว เจตนารมณ์ของ
 พระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ทาง
 รัฐบาลคงไม่กลัวเสียงอัน ตราทใน เรื่อง
 ที่จะ ประ กาศทั่ว ๆ ไปว่าเขตตรงนั้น
 เป็นเขตบำรุง กอนที่จะได้จัดการทดลอง
 ศึกษาคนกว่าวาชนหรือก่งหรือตัน หรือ
 ลีหรือ ใบหรือเมล็ดอย่างใดเหมาะสมแก่
 ที่ของที่แล้ว ถ้าหากว่ารัฐบาลขึ้นไปประ-

กาว่าเขตตรงนั้นปลูกนั้น เขตตรงนั้น
ปลูกนี้ ข้าพเจ้าก็จะเป็นผู้นำคนหนึ่งใน
อันที่จะไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรวงเกษตรราธิการคนนั้น เพราะเหตุว่า
รัฐบาลจะไปทำเช่นนั้นไม่ได้ ก่อนที่จะ
ไปแนะนำนั้นก็ได้ทำการทดลองแล้ว
ได้ผลแล้วจึงประกาศแนะนำ เพราะ
ว่าการกระทำชนิดนั้นเป็นการที่ใช้ไม่ได้
ก่อนที่จะประกาศนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
ทางรัฐบาลได้ทดลองแล้ว และได้บำรุง
พืชพันธุ์ชนิดที่ต้องการนั้นแล้ว และ
เหมาะสมแล้ว ดีแล้ว และจะรักษาเอา
ไว้จึงจะประกาศเป็นเขตบำรุงและต่อ
จากนั้นไปพันธุ์ข้าวซึ่งรัฐบาลไม่ได้ทำ
การทดลองด้วย ไม่ได้บำรุงช่วยใด ๆ
ตามที่ระบุไว้ในร่างนั้นก็เข้ามาปลูกไม่ได้
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเจตนาเดิมเป็นเช่นนี้
จึงหวังว่าความเข้าใจของท่านสมาชิกทั้ง
หลายที่ข้าพเจ้าได้ฟังมา และสรุปได้ข้อ
ใหญ่ใจความที่เราหวังว่ากสิกร ในด้าน
ที่ว่าการกระทำนั้นจะไม่เหมาะสม เป็นการ
บังคับตัดเสรีภาพอะไรต่ออะไรนั้น ก็น่า
จะหมดกังวล เพราะว่านี่เป็นการส่งเสริม
และช่วยหารายได้ให้แก่กสิกรเอง และ
ให้การเพาะปลูกหลุดหนักไปโดยรวดเร็ว
เพราะว่าการเพาะปลูกเคยมาอย่างไรแต่

คิดทำการรพก็เป็นไปอย่างนั้น และประ-
เทศเราเป็น ประเทศที่การเกษตรล้ำล้ำ
ที่สุด เหมือนกับสมัยที่เอเดน คือคอย
แต่เก็บพืชผลเอา ไม่ได้ทะนุบำรุงอะไร
เป็นลำดับสืบ เมื่อเห็นร่างพระราชบัญญัติ
คุณข้าพเจ้าจึง ขอคุณ ท่าน รัฐมนตรี
คนนี้เป็นอย่างสูงที่ทำการช่วยเหลือการ
เพาะปลูก จะช่วยเหลือชาวกสิกรของ
เราเป็นอย่างดี ในที่สุดข้าพเจ้าหวังว่า
สภา ข นี้นឹងจรรับหลักการ ไว้พิจารณา
ด้วยดี และขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ขุนอนุสรกรรม (นครพนม) :

พระราชบัญญัตินี้เป็นเรื่องเล็กน้อย มี
เพียง ๙ มาตราที่จริง แต่ถ้ามองให้ลึกซึ้ง
แล้วเป็นเรื่องใหญ่มาก เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอเบียดมาปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพ-
เจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรให้เบียดมาปรายต่อไป ขอให้โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติขึ้นไว้พิจารณาต่อไป ส่ง
กรรมวิธีการสามัญหรือวิสามัญ

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษดิ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
การ) : ขอเสนอให้ส่งกรรมวิธีการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมวิธีการ
วิสามัญ เรื่องนี้เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
อนุมัติ กรรมวิธีการมีจำนวนกี่คน

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษดิ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
การ) : ขอเสนอ ๗ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
รัฐบาลเสนอให้มีกรรมวิธีการวิสามัญ
จำนวน ๗ นาย เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษดิ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
การ) : ทางรัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย
ตามระเบียบคือ ๑. พระช่วงเกษตรศิลปการ
๒. พระยาโกษากร ๓. พระอรรัตนินทร์
ปรีชา

ม.ล. ค้อย ชุ่มสหาย (ประจวบ
คีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายรัช
สุประภาตะนันท์

มีสมาชิกรับรอง

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพันธ์ มุลศาสตร์

มีสมาชิกรับรอง

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ ขุนอนุสรภรณ์
มีสมาชิกรับรอง

นายเอเลา เตวดานนท์ (ตราด) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายจำลอง คาวเรือง
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ครบ ๗ คนแล้ว ขอให้เลขาธิการ ฯ อ่านชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
๑. พระช่วงเกษตรศิลปการ ๒. พระยา
โกษากร ๓. พระอรรัตนินทร์ ปรีชา
๔. นายรัช สุประภาตะนันท์ ๕. นาย
พันธ์ มุลศาสตร์ ๖. ขุนอนุสรภรณ์
๗. นายจำลอง คาวเรือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แปรญัตติภายในเที่วัน

น.อ. พระเวช ยันต์รังสฤษฏ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
การ) : ขอ ๒ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านรัฐมนตรีขอให้แปรญัตติภายใน ๒ วัน
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็น อ่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมมีอนุมติ ในวาระ
ต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
รับราชการทหาร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช
๒๔๘๓ ของรัฐบาล

ขุนสมาหารหิตะภคิ(รัฐมนตรี):
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติรับ
ราชการทหารฉบับนี้ขึ้นมา ก็เพื่อจะแก้
ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติเดิมซึ่ง ออก
เมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๔ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
เท่าที่รัฐบาลจะขจัดแรงในเรื่องนี้ ก็คงจะ
ไม่มีอะไร คือว่า เพื่อจะให้การปฏิบัติ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติรับราชการ
ทหารฉบับเดิมนั้นให้มีทางเรียบ ร้อย และ
มีผลดีแก่ในทางราชการ แก่ผู้ซึ่งจะได้รับ
ราชการทหารทุกฝ่าย และมวตราที่แก้ก็ได้
แก้ไขบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ หลายมาตรา
รวมกัน หวังว่าสภาฯ คงจะรับหลักการ
ร.ท. ขุนสรไกรพิศิษฐ์ (อุดร-

ธานี) : ในการที่ข้าพเจ้าเสนอแก้คำ
ร่างพระราชบัญญัติรับราชการทหาร ใน
ครั้งนี้ เพราะเหตุว่า มีอยู่บางมาตราซึ่ง
มีความข้องใจอยู่บ้าง เพราะวิธีนับอายุ
นั้น แต่ก่อนนับอายุ คือร่นปีเต็ม ๕
ถ้าเกิดในปีใดก็เริ่มนับปีนั้นเป็นปีหนึ่งซึ่ง
ทำให้บุคคลคนนั้นขาดความสมบูรณ์แห่ง
อายุไปก็หนึ่งเพราะเหตุว่าไม่เต็มปี นอก
จากนั้น ยังมีให้เจ้ากระทรวงต้องส่งชื่อ
ภายในสามสิบวันก่อนรับราชการ ความ
จริงไม่สมควร เพราะจะต้องส่งมาแล้วเมื่อ
ต้นปี นี้ข้อหนึ่งก็ข้อหนึ่ง คือมาตรา ๓๘
ขอขอบคุณรัฐบาลในการที่ปรับปรุง บท
เท่านั้น รู้สึกว่าดีมาขอให้เห็นเห็น ไว้
ตามนี้

พ.อ. พระจรเนติยัทธ (สมา
ชิกประเภทที่ ๒) : เรื่องการนับอายุของ
ผู้ที่รับราชการทหารนั้น คือที่ถ้อยอย่าง
เดิมมาช้านานแล้ว เหตุที่มีการเปลี่ยน
แปลงมาตรา ๓ นั้น ก็เพราะเหตุว่า ได้
มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๕๑ ปี พ.ศ.
๒๔๘๑ กับ อายุผิด นับอายุไม่ตรง
กับที่ทางราชการทหารต้องการ กล่าวคือ
ที่ทางราชการทหารต้องการอายุอย่างเก่า
๑๘ ปี แต่คำพิพากษาของศาลฎีกาฉบับ
นั้นบังคับให้นับ ๑๗ ปี ฉะนั้นตามที่

ท่านผู้แทนกล่าวว่าท่านบอายนึกๆ ไม่น่าไม่จริง แล้วอีกข้อหนึ่งที่ว่ายื่นกำหนดภายใน ๓๐ วันนั้น ไม่แจ้งชัดว่านับอย่างไร แล้วมีอยู่ในมาตราไหน ส่วนการปรับตามมาตรา ๓๘ นั้น ชื่อนั้นแล้วแต่ทางรัฐบาล เพราะเหตุว่า กฎหมายเกี่ยวกับญาติไว้เช่นนี้เหมือนกัน

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติรับราชการทหารชั้นอาสาสมัครนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นขัดด้วยหลักการ แต่ยังมีบางมาตราที่ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัย ซึ่งใคร่อยากจะถามรัฐบาลว่า ในมาตรา ๑๐ มีข้อความว่า "ให้ยกเลิกความในวรรค ๑ ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหารพุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน"

มาตรา ๑๗ บุคคลที่ยังมีไม่ถึงอายุที่อาสาพร้อมกับคนชั้นปีเดียวกัน เพราะเหตุใด ๆ ก็ดี ถ้าอายุยังไม่ถึงสิบหกปีบริบูรณ์ ให้ปฏิบัติตนเองเดียวกับมาตรา ๑๖ ภายในกำหนดสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่สามารลงบัญชีก็ได้ แต่ผู้นั้นจะแจ้งแทนไม่ได้ ถ้าคณะกรรมการอาสาจะเรียกตัวมาลงบัญชีก่อนทำได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงกำหนดเวลาที่กล่าวแล้ว..."

โปรดพิจารณาอย่างถี่ มาตราข้างต้นที่ข้าพเจ้าเข้าใจ เข้าใจว่า ถ้าหากว่าบุคคลคนใดซึ่งเป็นบุคคลกองเกินอัตรา แต่ว่ายังมีได้มีชันทะเบียนกองเกิน อัตราตามกำหนดที่คนสมควรจะชดเชยแล้วนั้น และบุคคลเหล่านั้นจะเป็นบุคคลที่ได้รับยกเว้นและได้รับอนุญาตปฏิบัติตามมาตรานี้ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะทราบว่าจะความจริงเป็นเช่นนั้นหรือไม่ ถ้าหากว่าให้เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะรู้สึกชอบคุณเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าในเวลา ข้าพเจ้าได้รับจดหมายฉบับซึ่งเป็นบุคคลกองเกินอัตรา และบุคคลเหล่านั้นเวลาหาได้ชันทะเบียนกองเกินอัตราไม่ ดังนั้น ข้าพเจ้าเสียใจเป็นอย่างมากเขาไม่ได้ชันทะเบียนกองเกิน อัตราในคราวที่เขาชดเชยกันนั้น แต่บัดนี้เขาได้ปฏิบัติเป็นอย่างดีแล้ว และต้องการจะมาชันทะเบียน กองเกิน อัตรา และถึงแม้ว่าจะให้เขาไปทำอะไรเขาก็ยินดีที่จะทำ ดังนั้น เพราะเหตุว่าเราอ้างว่าโดยเหตุที่เขามีความรักชาติขึ้นมาในขณะนี้เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลตีความหมายในมาตรา ๑๐ ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ และจะปฏิบัติให้เป็นไปดังที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนมาแล้วข้าพเจ้า ยินดีจะรับหลักการด้วย

พ.อ. พระขจรเบญจยท (สม-
 ติกประเภทที่ ๓) : ในมาตรา^๕นี้พูดกันถึง
 ว่า เพื่อจะกับคนทะเล้นต่าง ๆ ที่ยัง
 ไม่ได้ไปขึ้นทะเบียนตามกฎหมาย กล่าว
 ถึงเมื่อมีอายุเข้า ๑๘ ปี แต่ว่าการที่
 นับอายุบุคคลอื่นที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนทหาร
 ตามอายุเวลานี้จะคลาดเคลื่อนกับคนชั้น
 ปีต่าง ๆ ที่รับราชการในพระราชบัญญัติ
 รับราชการทหาร ถ้าจะเอาบุคคลต่าง ๆ
 ที่เกินกว่ากำหนด^๖ไป มาขึ้นทะเบียนก็
 จะไม่ถูกต้องตามความประสงค์ของ ราช-
 การทหาร เพราะฉะนั้นจึงรับรองไม่ได้
 ส่วนผู้ที่ยังไม่ขึ้นทะเบียนอยู่ในระหว่างนี้
 ก็เปิดโอกาสให้มาขึ้นได้เสมอ

นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณ-
 บุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
 ว่าควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 นี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปร่ายก
 มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงรับหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

ขุนสมาหารพิเศคดี (รัฐมน-
 ตรี) : กรรมการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ทางรัฐบาลเสนอให้ส่งกรรมการสามัญ
 มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
 ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม^๗อนุมัติให้ส่ง
 กรรมการสามัญชุดที่ ๒ แปรญัตติ
 ภายในวันนี้

ขุนสมาหารพิเศคดี (รัฐมน-
 ตรี) : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ทางรัฐบาลขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน มี
 ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
 ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม^๘อนุมัติ

ในวาระต่อไป ขอเสนอร่างพระ-
 ราชบัญญัติ^๙ตั้งสหกรณ์กรม พุทธศัก-
 ราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการวิสา-
 มัญญพิจารณ เสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาใน
 วาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป ขอเชิญ

กรรมวิธีการทำประจำที่ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ร่างพระราชบัญญัติ จัดตั้ง สหกรณ์ นิคม
พุทธศักราช ๒๔๘๓ คำปรารภ มาตรา
๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา
๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา
๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในว
าระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
นี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ต่อไป
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติ นี้ ออก ใช้
เป็นกฎหมายได้ ในวาระต่อไปขอให้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เครื่องแบบ
ตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช-
๒๔๘๓ ของรัฐบาล

ขุนสมุหหัตถ์คดี (รัฐมน-
ตรี) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มี
ข้อความและเหตุผลกว้างขวางอย่างใด มี
เพียงว่าเพิ่มการลงโทษผู้ที่ใช้เครื่องแบบ
ตำรวจโดยไม่มีอำนาจชั้น หวังว่าสภา

แห่งจะรับหลักการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นข้าพเจ้า
ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรจะ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้
พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ ตก ลง รับ หลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติ นี้ไว้พิจารณาต่อ
ไป ส่งกรรมวิธีการสามัญหรือวิสามัญ

ขุนสมุหหัตถ์คดี (รัฐมน-
ตรี) : กรรมวิธีการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลเสนอให้ส่งกรรมวิธีการสามัญ
มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ให้ส่ง
กรรมวิธีการสามัญ ส่งกรรมวิธีการสามัญ
ชุดที่ ๓ แปรญัตติภายในกี่วัน

ขุนสมุหหัตถ์คดี (รัฐมน-
ตรี) : แปรญัตติภายใน ๒ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๒ วัน

มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอันอนุมัติ

ในวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติ
เงินตรา (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช
๒๔๘๓ ขอเลื่อนระเบียบวาระที่ ๖ เลขที่
๑๔ ขอให้พิจารณาญัตติขอรับความเห็น
ชอบเรื่องความตกลงกับรัฐบาลอังกฤษ
เปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทย
กับพม่า ตอนแม่น้ำรวกเป็นพรมแดน
เนื่องด้วยแม่น้ำรวกเปลี่ยนทางเดิน ของ
รัฐบาล

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : รัฐบาลขอเสนอญัตติขอรับความเห็น
ชอบเรื่องความตกลงกับรัฐบาล
อังกฤษ เนื่องจากปรากฏว่าแม่น้ำรวก
อันเป็นเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทย
กับพม่า ต่อเนื่องจากแม่น้ำสายไปลง
แม่น้ำโขงนั้น ซึ่งสภาฯ นี้ได้ให้ความเห็น
ชอบไปแล้ว และเชื่อมกับแม่น้ำโขงนั้น
ได้ตัดเขาเข้าไปในเขตอังกฤษ ดินแดน
ระหว่างทางน้ำเดิมกับทางน้ำใหม่ซึ่งเรียก
กันว่าเกาะช้าง มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๕๐๐

ไร่ มีต้นไม้สักราว ๑๐,๐๐๐ ต้น ทงมี
ที่สำหรับเลี้ยงสัตว์

เนื่องจากผู้แทนรัฐบาลไทย กับ
ผู้แทนรัฐบาลอังกฤษ ได้ออกไปตรวจ
พิจารณาคูร่องน้ำใหม่ และเก่า ของแม่น้ำ
สายเมื่อปลายเดือนมีนาคม ๒๔๘๑ ได้
เลยไปตรวจดูแม่น้ำรวกตอน ที่เปลี่ยน
ทางเดินใหม่ด้วย จึงได้เสียดีโอกาส
พิจารณาการตัดทางเดิน ของแม่น้ำรวก
ด้วย เรื่องนี้ได้เจรจากันอยู่เป็นเวลาพอ
สมควร

บัดนี้ทางฝ่ายอังกฤษ และเราได้
ตกลงกันแล้วในอันที่จะให้ดินแดนในการ
ที่แม่น้ำรวกได้ตัดเข้าไปในเขตแดนของ
อังกฤษ ตั้งข้อเท็จจริงที่ข้าพเจ้า ได้กล่าว
แล้ว และในการที่ทั้งสองฝ่ายได้มีการ
ตกลงให้มีการถือ ทางน้ำหรือ ร่องน้ำลึก
เป็นเส้นเขตแดน โดยได้เสนอร่างหนังสือ
ที่จะแลกเปลี่ยน ต่อกัน ระหว่าง รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และ
รัฐบาลอังกฤษ จึงเสนอให้ท่านสมาชิก
ทราบ

โดยที่เรื่องนี้ ทำนองเดียวกับ
แม่น้ำสายเปลี่ยนทางเดิน ซึ่งสภาฯ นี้
ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว และเรื่อง
ถ้าสภาฯ นี้จะให้ความเห็นชอบโดยเร็ว

ที่สุดได้ยกย่องที่ช่วยเหตุนี้รัฐบาลหวังว่า
ลมา ช่นคงจะลงมติเห็นชอบด้วย

นายพิพัฒน์ ภัทธานนท์
(กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าไม่มีความเห็น
คัดค้าน ในการที่จะให้ความเห็นชอบ
ข้าพเจ้ามีความเห็นชอบอยู่เสมอ แต่มี
ข้อสงสัยอยู่บางประการ อยากรวบรวม
เรียนถามรัฐบาลว่า ที่รัฐบาลบอกว่าเรา
ได้เนื้อที่ประมาณ ๓,๕๐๐ ไร่ มีต้น
สักราว ๑๐,๐๐๐ ต้น ในการแลกเปลี่ยน
นี้รัฐบาล ได้เสีย เนื้อ ที่ดิน ของเรา ไปบ้าง
หรือไม่ ข้าพเจ้าสงสัยในข้อนี้ จึงขอ
ถามรัฐบาล

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ตามแผนที่เราได้เห็นแล้วว่า
ร่องน้ำได้ตัดเขาเข้าไปในที่ของเขา
ทั้งหมดไม่ปรากฏว่าเราเสียอะไร

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
(พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอประทานทราบ
ในการพิจารณาเรื่องดินแดนที่เราจะ
พิจารณากันวันนี้ รัฐบาลได้ไปพิจารณา
เมื่อไร

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : รัฐบาลได้ส่งผู้แทนไปพิจารณา

คราวแม่น้ำสาย ที่จริงเรื่องนควรจะตกลง
ตั้งแต่เรื่องแม่น้ำสายแต่รัฐบาลอังกฤษ
ขอเวลาพิจารณา เพราะว่าเขาเสียมาก
เกี่ยวตกลงกันแล้ว

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
(พิจิตร) : ข้าพเจ้าสงสัยในเรื่องระยะเวลา
คือว่าตามเหตุผลที่ชี้แจงมาว่าได้
พิจารณามาถึงแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๑ โดย
ปกติแม่น้ำเปลี่ยนทางเดินทุกปี และเป็น
พ.ศ. ๒๔๘๓ ข้าพเจ้าสงสัยว่าอาจจะมาก
กว่านี้

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ตามความสอบสวน ยังไม่เปลี่ยน

นายพิพัฒน์ ภัทธานนท์
(กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าอยากรวบรวม
ว่าเขตที่เราได้นี้มีผลเมื่อบ้างหรือไม่
ประมาณสักเท่าไร

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : มีบ้างเล็กน้อย มีประมาณ
๕๐ ถึง ๕๐ คน เป็นพวกทำป่าสัก

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) :

ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่า ควร จะ ให้ความเห็น ชอบ ต่อ บัญญัติที่รัฐบาลเสนอ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียง

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : เมื่อสภาฯ นี้ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับญัตติขอรับความเห็นชอบในการแลกเปลี่ยนที่จะแลกเปลี่ยนแล้ว รัฐบาลจึงเลยขอถือโอกาสเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ เนื่องจากการเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยและพม่า ตอนแม่น้ำรวก พุทธศักราช ๒๔๘๓ โดยมีหลักการเพื่อวางบทบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติเนื่องจากการเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำรวก ตามความตกลงระหว่างประเทศไทยกับอังกฤษ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยแล้วนั้น

โดยเหตุผลก็โดยเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือแลกเปลี่ยนแล้วถ้อยคำในพระราชบัญญัติในเรื่องเปลี่ยน

ทางเดินของแม่น้ำสายทุกคำ นอกจากวันซึ่งเราจะกรอกลงนบน เพราะฉะนั้นหวังใจว่าสภาฯ นี้จะลงมติเห็นชอบด้วย

นายเฉลา เตาลานนท์ (ตราด) : แต่เดิมเรื่องการเปลี่ยนเส้นเขตแดนของแม่น้ำสาย เมื่อสภาฯ นี้เห็นชอบด้วย ทางสภาฯ ก็ตั้งกรรมวิธีการไปพิจารณาตามข้อบังคับเสียก่อนแล้ว จึงขอเสนอให้ทำอย่างเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คราวนี้พิจารณารวดเร็ว ข้าพเจ้าจึงไม่ได้ตั้งปัญหาวินิจฉัยว่าควรจะให้กรรมวิธีการไปพิจารณาก่อนให้สภาฯ ลงความเห็นชอบ เมื่อคราวก่อนนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องใหม่ ๆ และเดี๋ยวรัฐบาลส่งมาได้พิจารณาเป็นที่เรียบร้อย และข้าพเจ้าตั้งปัญหาให้สภาฯ วินิจฉัย สภาฯ วินิจฉัยไปแล้ว

นายเฉลา เตาลานนท์ (ตราด) : เมื่อตะก็รัฐบาลยังไม่ได้เสนอว่าขอให้พิจารณารวดเร็ว ข้าพเจ้ายังสงสัย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อให้ความเห็นชอบแล้วก็หมดเรื่องกัน เบื่อก่อนนี้ข้าพเจ้าเองตั้งเป็นข้อเสนอให้สภาฯ วินิจฉัย เพื่อจะให้ตั้งกรรมวิธีการไปพิจารณา ในคราวนี้ปัญหาที่ข้าพเจ้า

เสนอต่อสภาฯ ไม่ใช่เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้า
ขอเสนอเป็นรวตเดี่ยว ซึ่งก็เห็นว่าเรียบ
ร้อยและไม่มีใครทัก ท่านจะทักก็ควรจะ
ทักเสียก่อน เสียใจ เรื่องพระราชบัญญัติ
นี้ใครจะมีความเห็นอย่างไร

ร.อ. ประเสริฐ สุข สมัย ร.น.
(สมาชิกประเภทที่ ๒) : เรื่องนี้เรา
ได้รับญัตติความเห็นชอบแล้ว และพระ
ราชบัญญัติ ก็มี ความเห็นเกี่ยวเนื่องกัน
ข้าพเจ้าเองก็เห็นว่าไม่มีอะไร ขอเสนอ
ให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ว่าควร จะ ร่าง พระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยอมมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียง เป็นอันว่า
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณาต่อไป

นายติเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการ กระทรวงการต่าง ประ-

เทศ) : รัฐบาลขอให้พิจารณารวตเดี่ยว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

รัฐบาลขอให้พิจารณารวตเดี่ยว จะมีผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เมื่อ ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าคิดว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ให้พิ-
จารณารวตเดี่ยว

นายติเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการ กระทรวงการต่าง ประ-
เทศ) : รัฐบาลใครขอให้เติม โดยคิดว่า
จะตกลงแลกเปลี่ยนหนังสือในวันที่ ๑๐
ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓ อ่านว่า
“โดยที่สภาผู้แทนราษฎร ลงมติวันที่ ๑๐
ธันวาคม” แล้ว “มาตรา ๒ ให้ใช้พระ-
ราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ธันวาคม
พุทธศักราช ๒๔๘๓ เป็นต้นไป” มาตรา
๓ “เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พุทธศักราช
๒๔๘๓”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

ร่าง

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ
เนื่องจากการเปลี่ยนเส้นเขตแดน
ระหว่างประเทศไทยและพม่า ตอนแม่น้ำรวก
พุทธศักราช ๒๔๘๓

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎร ลงมติว่า สมควร วาง บทบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ เนื่องจากการเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำรวกตามความตกลงระหว่างประเทศไทยและอังกฤษ ซึ่งได้ทำหนังสือแลกเปลี่ยนกัน ณ กรุงเพท ฯ เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

นายทอง กันทาธรรม (แพร์) :
ข้าพเจ้าขอแปรญัตติในคำปรารภซึ่งในร่างพระราชบัญญัติบอกไว้ ".....ซึ่งได้ทำหนังสือแลกเปลี่ยนกัน....." ข้อแก้เป็นว่า ".....ซึ่งจะได้ทำหนังสือสัญญาแลกเปลี่ยนกัน....." เพราะว่าเวลานี้ยังไม่ได้ทำ

ที่จริง รัฐบาลได้ทำตามแบบอย่างเก่าที่แล้ว และหนังสือแลกเปลี่ยนก็จะเซ็นกันในวันนั้นพระราชบัญญัติก็จะประกาศ ในวันที่ ๑๐ ธันวาคม เคยมีแบบอย่างมาแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
รัฐบาลเสนอว่า จะประกาศในวันนั้น เคยทำอย่างนั้น

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :

นายทอง กันทาธรรม (แพร์) :
นี่เป็นคำปรารภ หมายความว่า สภา ฯ ลงมตินั้น ลงมติเมื่อไร ? สภา ฯ ลงมติ

เวลานักซึ่งไม่ได้ทำการเซ็นสัญญากัน และ คำว่า "ได้ทำ" นั้น หมายความว่า ได้ ทำมาแล้ว แต่ว่าเวลานั้นเรายังไม่ได้ ทำ มันเกี่ยวข้องกับไวยากรณ์

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : รัฐบาลได้อ้อหลักอย่าง ที่ ทำมาแล้วทุก การว ครองสุดท้าย ประ กาศวันที่ ๑ หนังสือแลกเปลี่ยนกันวันที่ ๑ และประ กาศลง วันที่ ๑ ถ้าจวันนั้นจกไม่ได้ ถ้าพระราชบัญญัติได้ประกาศ ไป ๒--๓ วันน กว่าจะถึงวันที่ ๑๐ ธันวาคมก็พร้อม กับหนังสือแลกเปลี่ยน เช่นเดียวกับเมื่อนาย ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ทุกแห่ง เหมือนกัน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบล ราชธานี) : ในการที่เราจะออกกฎหมาย

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

มาตรา ๑ มาตรา ๒

ม.ล. ต้อย ชุ่มสาย (ประจวบ คีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอแปรญัตติในมาตรา

๑ ตัดคำว่า "ว่าด้วยพระราชบัญญัติ การเปลี่ยนสัญชาติ" เพื่อให้ดูก็ตามที่เรา ใช้อยู่เดี๋ยวนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ไม่มีใครรับรองนี้ท่าน ต้องมีคนรับรอง ๔ คน

อย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อความสะดวก ใน เรื่องกรรมวิธีการนั้น ก็อย่าเพิ่มใส่ไว้ ถ้า แม้ว่ารัฐบาลตกลงเมื่อไรก็ได้ให้ใส่ทีหลังจะ ดีกว่า เพื่อไปมีอุปสรรคแล้ว กฎหมาย นี้ก็ใช้ไม่ได้เรื่องวันทนนขออย่าลง ให้ รัฐบาลใส่เองโดยให้ความวินิจฉัย

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ถ้าสภา ข มอบหมายให้เช่นนั้นก็ขงดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อ ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตัด ๑๐ ธันวาคม ออกทุกแห่ง ขอให้เลขาธิการอ่าน

ม.ล. ต้อย ชุ่มสาย (ประจวบ คีรีขันธ์) : มีคนรับรองแล้ว ข้าพเจ้า ขอแปรคือให้ตัดคำว่า "ว่าด้วย" ออก มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้ตัดคำว่า "ว่าด้วย" ออก พระราช บัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ ให้ตัด คำว่า "ว่าด้วย" ออก ชื่อพระราช- บัญญัตินั้นมาแล้ว ถ้าจะแก้

ตอนนักตองแกข้างบนด้วย

ม.ล. ต้อย ชุมสาย (ประจวบ
คีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอลให้แกข้างบน
ด้วย

มาตรา ๓ การเปลี่ยนสัญชาติ เนื่องจากการเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประ-
เทศไทยและ ตอนแม่น้ำรวก ตามความตกลงระหว่างประเทศไทยและอังกฤษซึ่ง
ได้ทำหนังสือแลกเปลี่ยนกัน ณ กรุงเพท ฯ เมื่อวันที่..... พุทธศักราช ๒๔๘๓
นั้น ให้เป็นไปตามหนังสือแลกเปลี่ยนต่อท้ายพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระ
ทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการ ให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

นายพัน พรหมพิริกุล (บุรี
รัมย์) : ข้าพเจ้าขอตั้งคำว่า "มีหน้าที่"

ออก

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง จะมีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ หมทวาระ
ที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓
ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควร จะ
ออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ข้อพระราชบัญญัติที่ผ่านมาแล้วเรียบร้อย
ไว้คราวหลัง ขอให้เลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติ

ออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอพักชั่วคราว

ที่ประชุมหยุดพัก เวลา ๑๕.๔๐

นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๖.๑๐

นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระ
ราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๖) พุทธ
ศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม

(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด
ไทย) : รัฐบาลขอเสนอพระราชบัญญัติ
เงินตรา (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช
๒๔๘๓ โดยมีหลักการที่จะแก้ไขมาตรา

๕,๔,๒๑ และถ้อยคำบรรณาในพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ กับแก้ไขมาตรา ๗ และบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๔ การแก้ไขมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรานี้ เนื่องจากกรมเงินตราซึ่งตราไว้ในพระราชบัญญัติค้นหาตรงกับส่วนราชการซึ่งได้จัดแบ่งไว้ตามพระราชกฤษฎีกาไม่ กรมเงินตราได้เปลี่ยนเป็นกองเงินตราสังกัดกรมคลัง ฉะนั้นจึงแก้ไขให้ถูกต้องตามส่วนราชการ

เหตุผลในประการที่ ๒ ก็โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มหน่วยเหรียญสตางค์สิบ สตางค์ห้า ประกอบด้วยเนื้อเงินและเหรียญหนึ่งสตางค์ซึ่งมีน้ำหนัก ๓.๕ กรัม ในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัติ จึงต้องแก้ไขความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ เงินตรา ๒๔๗๑ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๗๔ เสียใหม่

เหตุผลในประการที่ ๓ ก็คือความในมาตรา ๒๑ ซึ่งให้อธิบดีกรมบัญชีกลางตรวจสอบบัญชีเงิน ทุน สำรองและประกาศรายการย่อนั้น เนื่องจากแต่เดิมมากรมเงินตราสังกัดอยู่ในกรมบัญชีกลางแต่บัดนี้ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระ

ทรงทบวงกรมได้แบ่งส่วนแยกกรมคลังออกจากกรมบัญชีกลาง และกองเงินตราสังกัดอยู่ในกรมคลัง ฉะนั้นหน้าที่ในการซึ่งอยู่ที่อธิบดีกรมคลัง จึงได้แก้ไขเสียใหม่ให้ถูกต้อง เหตุผลมีเพียงเท่านี้ หวังว่าสภา ฯ คงจะรับหลักการไว้พิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่งกรมการสามัญชุดที่ ๓ แปรญัตติภายในกวัน

พ.ต. หลวงเซว่ง ศักดิ์ สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย) : ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๒ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๒ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุดที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

นายพันธุ์ มูลศุ เสตร์ (กรรมวิธีการ) : ข้าพเจ้าต้องขอประทานโทษในการที่ต้องแก้ถ้อยคำในมาตรา ๓ เล็กน้อยมาตรา ๓ ว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ วรรค ๗ แห่งพระราชบัญญัติ ประถมศึกษาพุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "ขอแก้เป็นว่า" มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์ที่ว่าผู้ปกครองในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้บทวิเคราะห์ศัพท์ต่อไปนี้แทน" นอกนั้นข้อความคงเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : พระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิชิตร์) : ร่างพระราชบัญญัติ ประถมศึกษา มาตรา ๑๑ นี้ ข้าพเจ้าได้ยื่นคำแปรญัตติไว้ว่า ขอลดกำหนดโทษจาก ๕๐ บาทลงเหลือ ๑๒ บาท ในตอนหนึ่งและอีกตอนหนึ่งได้แปรเพิ่มเติมไป

ว่าในกรณีที่ไม่ได้เงินชำระค่าปรับก็ให้ใช้แรงงานแทน เฉพาะในตอนต้นที่ขอลดจาก ๕๐ บาทลงเป็น ๑๒ บาทนั้น เมื่อได้รับคำสั่งแห่งกรรมการแล้ว ได้ความว่าได้บัญญัติลงโทษไว้เป็นลดหลั่นคือจาก ๑๒ บาท แล้วก็ ๕๐ บาท แล้วไป ๑๐๐ หรือ ๒๐๐ บาท นั้นเห็นว่าเป็นไปตามโทษานุโทษแล้วเฉพาะในวรรคหน้าพเจ้าไม่คิดใจแต่ข้าพเจ้ามาคิดใจในตอน ๒ คือในเรื่องไม่มีเงินชำระค่าปรับนั้นพวกที่ต้องโทษในกรณีนี้ ถ้าหากว่าไม่มีเงินชำระค่าปรับแล้ว จะต้อง ไปถูกจำแทนค่าปรับ ในกรณีถูกจำแทนค่าปรับนี้ ข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่มาก โดยเฉพาะในเรื่องการศึกษานี้ เมื่อได้ฟังทางวิทยุก็คิดและคำสั่งแห่งเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาผู้ใหญ่แล้ว รู้สึกว่าการศึกษาผู้ใหญ่ นั้น ชั่วระยะเวลาเพียง ๓-๔ เดือนเท่าที่รัฐบาลได้ทำมา ปรากฏว่าเรามีโรงเรียนอยู่แล้วถึง ๓,๑๕๐ โรงเรียน นี้เฉพาะระยะเวลาเพียง ๓ เดือนเท่านั้นและมีนักเรียนอยู่รวม ๒๐๐,๐๐๐ คน และทางวิทยุ บางวัน ก็ประกาศอยู่เสมอว่า จังหวัดนั้น มีนักเรียนเท่านั้น จังหวัดนั้น มีนักเรียนเท่านั้น ล้วนแต่มีนักเรียนเพิ่มชนทุกขณะ เฉพาะจังหวัด

มหาสารคามมีนักเรียนผู้ใหญ่เกือบ ๕๐,๐๐๐ คน จำนวนนักเรียนผู้ใหญ่ ในจังหวัดมหาสารคามนี้ ถ้าเทียบกับ จังหวัดบางจังหวัด เช่นจังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดตราดเหล่านี้ จะเห็นว่าจังหวัดมหาสารคามมีมากกว่า จังหวัดเหล่านี้หลายจังหวัด โดยเฉพาะผู้-ใหญ่ซึ่งเป็นผู้ที่ค้าขายก็มีความเลื่อมใส จนถึงกับยอมตัวเข้ามาศึกษา ไม่อยาก จะใช้ตัว ปูน เป็นน้ำหมึกอยู่อย่างเก่า บุตรของเขาเขาก็ดู้อย่างแก้วตา แล้ว โฉนจะมาซัดขวางไม่ให้มาเล่าเรียนใน กรณีเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าจะมีก๊น้อย ราย เต็มที่ เฉพาะจำพวกนี้ เมื่อได้พิจารณา โดยรอบคอบแล้วจึงเห็นว่าผู้ที่ฝ่าฝืนกฎ-หมายแล้วจะมีก๊อยู่เพียง ประ เภทเดียว คือราษฎรที่ยากจนก้นแก้น คือจำเป็น จะต้องอาศัยบุตรหลานหรือเด็กในครอบครัว ช่วยทำการหาเลี้ยงชีพ เป็นต้นว่า ช่วยดูแลน้องบ้าง ช่วยเลี้ยง สัตว์พา หนะ บ้าง เมื่อบุคคลเหล่านี้ต้องถูกปรับและ เมื่อไม่มีเงินเสียค่าปรับ แล้วก็ จำ จะต้อง ถูกจำแทนค่าปรับ ในการจำแทนค่าปรับ นั้นทางราชทัณฑ์เท่าที่ข้าพเจ้า สอบ สวน มาปรากฏว่านักโทษธรรมดา กับ นักโทษ จำแทนปรับนั้นปนเปกัน ข้าพเจ้าเห็น

ว่าพวกนี้เขาหน้าบวมๆ ไม่ควรจะให้ ไปปนเปกันจะทำให้เขามีสัน ตานเป็น ผู้ร้ายจน จำพวกเด็กที่มีสัน ตานเป็น ผู้-ร้ายนั้น แต่ก่อนเราเอาไปปล่อยเกาะ คือเกาะไผ่แต่แม่แต่โรงเรียนตัดสัน ตาน เด็กเราก็บเปลี่ยนชื่อ ไปเป็น โรง เรียนฝึก และอบรมเด็ก เพื่อต้องการไม่ให้เขามี สัน ตานเป็นผู้ร้ายไป นี้แม่โรงเรียนเราก็งเปลี่ยนชื่อไปเช่นนี้แล้ว เพราะต้อ กการไม่ให้เป็นการกระทบกระเทือนใจ คือ ต้องการจะอบรมให้เป็นพลเมืองดี แต่ โดยเฉพาะผู้ที่จะต้องมาถูกโทษในกรณี ที่ฝ่าฝืนกฎหมายประณตศึกษาน ข้าพเจ้า ได้ ชี้แจงแล้วว่าจะมีผู้ที่ฝ่าฝืนน้อยราย มีแต่ เฉพาะผู้ที่ยากจนในเมื่อ ไม่มีเงิน จะ เสีย แต่เมื่อเราไม่ได้บัญญัติไว้ว่าถ้าไม่มี เงิน ชำระค่าปรับให้ใช้แรงงานแทนแล้ว ทาง ศาลก็ จะต้องสั่ง ให้จำคุกแทนค่าปรับ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึง ได้ แปร ญัตติอัน นั้น มา และเมื่อได้มาพิจารณาดังจำนวน พลเมืองผู้ใหญ่ที่ยิน ตีเข้ารับ การ ศึกษ เช่นนี้ ก็เป็นการแสดงอยู่ในตัวแล้วว่า ภัยวนพลเมืองของเราได้นิยมการศึกษา มากขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นเห็นว่าควร จะ ผ่อนหนักเป็นเบาลงมาเป็นการบูชาความ ดีของเขา ไม่ควรจะปล่อยให้พวกเหล่านี้

ไปปนเปกกับนักโทษร้าย ๆ เหล่านี้
ข้าพเจ้าหวังว่าสภา ฯ นี้คงจะได้พิจารณา
ถึงคนประเภทนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้บุคคล
เหล่านี้เป็นผู้ร้าย ชน ใน กาลข้างหน้า
เป็นการช่วยรักษาความสงบภายในของ
ประเทศชาติเราด้วย

นายพันธุ มุสิกศาสตร์ (กรรมมา-
ธิการ) : คำแปร ญัตติของ สมาชิกที่อภิ
ปรายเมื่อกัน มีว่า ถ้าหากว่าไม่มีเงินชำระ
ค่าปรับให้ใช้แรงงานแทน ในชั้นพิจารณา
คณะกรรมการนั้นก็ให้พิจารณาอย่างรอบ
คอบแล้ว และรู้สึกการพหุผลของ
สมาชิกผู้หนึ่ง แต่เมื่อพิจารณาแล้วเห็น
ว่าการจำแทนค่าปรับก็ดี หรือใช้แรงงาน
แทนค่าปรับก็ดีเรื่องนี้เกี่ยวกับนโยบายของ
รัฐบาล ซึ่งท่านชี้แจงแล้วว่าจะทำเช่นนั้น
ไม่ได้ ถ้าจะมีการแก้ไขกันเราจะต้องแก้
ไขหลายพระราชบัญญัติด้วยกัน ด้วยเหตุ
เช่นนั้นจึงไม่ยอมตามที่แปรญัตตินี้

นายแก้ว สิงหะศิเชนทร์
(พิจิตร) : ก่อนที่จะให้สภา ฯ วินิจฉัย
ในคำแปร ญัตตินี้ ข้าพเจ้าขอ ประธาน
โอกาสชี้แจงเพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อย

ตามที่ท่านกรรมการ ชี้แจงว่า ถ้า
หากว่าจะทำเช่นนั้นแล้ว ก็จะต้องจัดการ
ปรับปรุงพระราชบัญญัติต่างๆ ให้เป็นรูป

เดียวกันนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลมีเจตจำนงที่
จะทำเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ
ล่วงหน้าไว้ แต่ว่าโอกาสเช่นนี้ยังมาไม่
ถึงโอกาสที่มาเดี๋ยวนี้ก็คือกฎหมายประถม
ศึกษา ข้าพเจ้าใคร่จะให้กฎหมายประถม
ศึกษาผ่อนผันเป็นอย่างไรๆ ไปก่อน และ
ในเรื่องนี้เมื่อกันข้าพเจ้ายังไม่ได้กล่าวถึง

นอกจากเหตุผลที่ข้าพเจ้า ได้กราบ
เรียนไปแล้วนั้น ข้าพเจ้ายังได้ทราบมาอีก
เป็นการภายในแล้ว ๆ มาว่า คณะกรรมา
ธิการก็อยากจะให้เป็นไปในรูปนี้ ถึงกับ
ได้ร้องเข้าไปทางกระทรวงมหาดไทยให้จัด
การเสีย อย่าให้คนพวกนี้ไปปนเปกกับคนช
กุกชตะวางให้เป็นคนหน้าหนาหน้าขี้เลย เมื่อ
รัฐบาลเองก็มีความประสงค์เป็นกุศลเจต
นาจะช่วยเหลือ ราษฎร เช่นนี้และ ข้าพเจ้า
ก็อยากจะช่วยเหลือราษฎรในเรื่องนี้ เป็น
อันตรงกัน อยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ขอให้
ประชุมกันได้โปรดเมตตาแก่บุคคลเหล่านี้

ประธาน สภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรให้เป็นไปตามที่ กรรมการ เสนอมา
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธาน สภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกก็มีเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผ่านไป

ขุนอนุสรกรรม (นครพนม) :
ในมาตรา ๑๑ นี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้
คือตามร่างนี้ ให้ปรับอย่างสูงไม่เกิน ๕๐
บาท ข้าพเจ้าจึงแปรญัตติให้กำหนดโทษ
อย่างสูงไม่เกิน ๑๒ บาท เท่ากับความผิด
ฐานลหุโทษชั้นหนึ่ง ทั้งนี้เพราะเหตุว่า
ความผิดในเรื่องไม่ส่งเด็กที่อยู่ในความปก
ครองเข้าเล่าเรียนนั้นเป็นความผิดเล็กน้อย
ในกรณีที่ไม่ใช่เป็นการหวาดเสียวต่อประ
ชาชนอย่างไร เพราะแม้แต่ความผิดฐาน
ลหุโทษตามมาตรา ๓๓๖ ข้อ ๑, ๖, ๗
ฐาน ประทุษร้าย ต่อสาธารณชนตาม
กฎหมายลักษณะอาญา ยังลงโทษปรับ
อย่างสูงไว้เพียงไม่เกิน ๑๒ บาทเท่านั้น
จึงอยู่ตามพระราชบัญญัติมาตรา ๑๑ นี้
ได้ยกเอาพระราชบัญญัติประถมศึกษา
ฉบับเก่ามากำหนดโทษไว้ คือปรับไม่เกิน
๕๐ บาท แต่พระราชบัญญัติประถม
ศึกษฉบับเก่านั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าเป็น
การกำหนดโทษแรงไปเหมือนกัน ไหน ๆ
เมื่อยกเอามา พิจารณาแก้ไขกัน ใหม่แล้ว
เช่นนั้น ก็ควรจะต้องลดหย่อนผ่อนกำหนด
โทษนั้นลงมาให้พอเหมาะ พอควร แก่

กรณีพิพาทคดี กฎหมายฉบับเก่านั้น
สภาฯ นี้ไม่ได้ร่วมการพิจารณาด้วย เมื่อ
สภาฯ นี้ได้ร่วมการพิจารณาและการแก้ไข
แล้ว ก็เป็นการสมควรที่จะตัดให้ลด
น้อยลงพอสมควรแก่ความผิด เพราะความ
ผิดชนิดนี้ ข้าพเจ้าได้เคยอภิปรายไว้ชั้น
หนึ่งแล้วว่า โดยมากเป็นความผิดที่จะต้อง
เอาโทษจากผู้ที่ยังไม่รู้คุณค่าแห่งการ
ศึกษา เช่นคนที่อยู่ตามบ้านป่าห่างยังไม่
ได้เปิดหูเปิดตา คนอยู่ในบ้านป่าเป็นคน
จำพวก อยู่ลับ ไม่ค่อยจะได้พบเห็นความ
เจริญ ข้าพเจ้าจึงได้อภิปรายไว้ในครั้ง
รับหลักการว่า เปรียบเหมือนคน ป่าเถื่อน
ซึ่งได้มีผู้แทนคนหนึ่งขอให้ถอน สภาฯ นี้
ก็ไม่เห็นว่าอะไร เพราะคำว่าลับ ล้น
แปลว่าลึกลับไม่ใช่เป็นการป่าเถื่อนอย่างไร
ความผิดชนิดนี้จะเกิดแก่บุคคลชนิดนั้น
เป็นส่วนมาก เพราะเหตุว่าคนที่รู้จักคุณค่า
แห่งการศึกษานั้น เค้าอยู่ในความปก
ครองของตน ถึงแม้พ้นเกณฑ์ศึกษาไป
แล้วก็ยังบังคับให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน
ต่อไป แต่คนพวกนั้นหาได้นึกถึงเช่นนั้น
ไม่ ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วโทษจะต้องอยู่แก่
คนยากจนเป็นอันมาก ถ้าหากว่าถูกปรับ
โทษมากชั้น ก็จะได้ รับความเดือดร้อน
จริง อยู่กฎหมายตราโทษว่า ปรับ ไม่เกิน

๕๐ บาท ศาลอาจจะลงโทษเพียง ๑ บาทก็
 ได้ หรืออาจจะลงโทษปรับ ๔๔ บาทก็
 ได้ ถ้าหากว่าตราไว้ว่าไม่เกิน ๑๒ บาท
 ศาลอาจจะลงโทษเพียง ๑๒ บาทเท่านั้น
 ความผิดนั้นจะมีแก่บุคคลที่ยากจนตามบ้าน
 เขาเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
 ควรจะตราบทกำหนดโทษให้ลดน้อยลง
 นายพันธุ มุลาสาสตร์ (กรรมมา-
 ธิการ) : ในเรื่องบทกำหนดโทษนี้คณะ
 กรรมมาธิการก็ได้พิจารณาเป็น อย่างดี
 เห็นว่าควรจะไม่เกิน ๑๒ บาทอย่างที่แปร
 ญัตติไว้ แต่บทกำหนดโทษซึ่งบัญญัติไว้
 ในมาตรา ๕๐, ๕๑ และ ๕๒ แห่งพระ
 ราชบัญญัติประถมศึกษาปี พ.ศ. ๒๔๗๘
 นั้นจะเห็นได้ว่ากำหนดโทษนั้นลดหลั่นกัน
 เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจะอ้างพระราชบัญญัติ
 ปี ๒๔๗๘ อีกที่หนึ่ง คือมาตรา ๕๐ นั้น
 บัญญัติว่า "บิดามารดาหรือผู้ปกครองคน
 ใดไม่แจ้งความตามรายการสำรวจเด็กตาม
 มาตรา ๑๒ ผู้นั้นมีความผิดให้ปรับไม่เกิน
 ๑๒ บาท แต่ส่วนมาตรา ๕๑ นั้นบัญญัติ
 ว่า "บิดามารดาหรือผู้ปกครอง
 คนใดไม่ส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประ
 ถมศึกษาตามแจ้งความของนายอำเภอตาม
 มาตรา ๑๕ หรือผู้ใช้เด็กคนใด ไม่ปฏิบัติ
 ตามแจ้งความของนายอำเภอตาม มาตรา

๑๓ วรรค ๒ ผู้นั้นมีความผิดให้ปรับไม่
 เกิน ๕๐ บาท" และมาตรา ๕๒ ตามลำดับ
 เช่นนี้เห็นว่าการที่จะบัญญัติให้เป็น ไม่เกิน
 ๑๒ บาทนั้นจะไม่อยู่ในลำดับที่ดี และอีก
 ประการหนึ่งคณะกรรมมาธิการเรียน ตามผู้
 แทนรัฐบาลซึ่งกระทรวงธรรมการ ได้ส่ง
 มา ว่าในการจะกำหนดโทษบุคคลผู้ฝ่า
 ฝืนพระราชบัญญัตินี้ ศาลเคยกำหนดโทษ
 เท่าไร ได้รับคำตอบว่า ศาลเคยปรับ
 อย่างสูงสุดไม่เกิน ๒ บาท เพราะฉะนั้น
 กรรมมาธิการเห็นว่าไม่ควรจะแก้ไข

ขุนอนุสรกรรม (นครพนม) :
 ตามที่กรรมมาธิการแถลงว่าปรับไม่เกิน ๕๐
 บาทนี้ รัฐบาลก็รับรองยืนยันว่าศาลเคย
 ลงโทษอย่างมากรายหนึ่ง ไม่เกิน ๒ บาท
 เท่านั้น ก็เมื่อศาลได้ใช้ดุลพินิจปรับเพียง
 ๒-๓ บาทเช่นนั้นแล้ว ทำไมจะตราไว้ให้
 เป็นหมันโดยที่ศาลไม่เคยใช้เลย เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าตราไว้อย่างสูงไม่เกิน
 ๑๒ บาท ก็สมควรแล้ว

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร) :
 ตามมาตรา ๑๑ นี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติ
 ไว้ให้ปรับไม่เกิน ๑๒ บาท และเงินค่า
 ปรับให้เป็นรายได้ของการบำรุงการศึภ-
 ษา แต่วันที่กรรมมาธิการนัดให้มาแถลง
 ข้าพเจ้าได้มาแล้ววันหนึ่ง แต่คณะกรรมมา

ธิการไม่มีเลยสักคนหนึ่ง ขันข้าพเจ้าขอ
อ้างท่านผู้แทนพิชิตเป็นพยาน เพราะ
จะนวนวันที่วันหลัง ข้าพเจ้าก็มี ธุระเสีย
บ้างเป็นนอยางนี้ เพราะจะนัดคณะกรร
มาธิการวงเล็บไว้ว่า หลวงศรี ฯ ไม่มา
ประชุมนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่ามาแล้ววัน
หนึ่ง แต่คณะกรรมาธิการไม่มา ข้อนี้
จะเป็นความผิดของใครก็แล้วแต่สภา ฯ จะ
วินิจฉัย เหตุผลที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินี้และ
มีท่านผู้แทนผู้หนึ่งได้อภิปรายมาแล้วเรื่อง
เงินค่าปรับไม่เกิน ๑๒ บาทนั้น ข้าพเจ้า
ขอสนับสนุน และเมื่อได้ฟังคำพูดของ
กรรมาธิการแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนอีกสัก
หน่อยว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
นั่นเป็นที่เสียใจท่าน ถ้าแม้ว่าท่านมาบอก
ให้ข้าพเจ้าทราบเสียตั้งแต่ก่อนส่งมาสภา ฯ
แล้ว ก็คงจะไปพูดกับคณะกรรมาธิการ
ให้รายงานมาให้ถูกต้อง เคยวันกรรมา
ธิการรายงานมาแล้วอย่างนี้ ท่านจะพูดก็
เป็นการผิดข้อบังคับ เพราะจะนัดก็
สมควรวินิจฉัยไว้แล้ว ผู้ใดเห็นควรให้
เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการเสนอมา ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ส่วนน้อย เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการ
เสนอมา ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
มาตรา ๑๒

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมวดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
นี้ควรออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้
เป็นกฎหมายได้ ในวาระต่อไปขอให้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรม
สิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ให้แก่หลวงราชกิจวรเดช พุทธศักราช
๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญชุดที่
๑ พิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาต่อไปใน

วาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอให้เลขาธิการสภาอ่าน ฯ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ชื่อพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
นี้ ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้
ไปรตยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้
เป็นกฎหมายได้ในวาระต่อไป ขอให้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนระหว่าง
ถนนรองเมือง ซอย ๒ และ ๓ ตำบล
ถนนรองเมือง อำเภอปทุมวัน จังหวัด
พระนคร ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ให้แก่กรมรถไฟ พุทธศักราช ๒๔๘๓
ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุดที่ ๒ พิจารณา
เสร็จแล้ว พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓
ต่อไป

นายจำลอง ดาวเรือง (กรรมา-

ธิการ) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ขอแก้ไข
เพิ่มเติม คือชื่อ นามตำบลในแผนที่กับ
ตัวพระราชบัญญัติไม่ตรงกัน เพราะ
ฉะนั้น คณะกรรมการขอแก้ไขให้ตรง
กันกับตัวร่างพระราชบัญญัติ คือในแผนที่
ที่ว่าแผนที่แสดงเขตเทศบาลสมบัติ
ของแผ่นดินระหว่างถนนรองเมืองซอยที่
๒ กับซอยที่ ๓ ตำบลปทุมวัน อำเภอ
ปทุมวัน (สามเพ็ง) จังหวัดพระนคร คำ
ว่าสามเพ็งในวงเล็บนั้นตัดออก เพื่อจะ
ให้ตรงกันกับในตัวร่างพระราชบัญญัติ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช่ มันอยู่ในแผนที่ที่ท่าน ไม่ได้อยู่ใน
ร่างพระราชบัญญัติ

นายจำลอง ดาวเรือง (กรรมา-
ธิการ) : ชี้แจงให้สภา ฯ ทราบ เพื่อจะ
ได้แก้ไขให้ถูกต้องตามนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ชื่อพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ

นี้ควร จะ ออก ใช้ เป็น กฎหมาย ได้ ขอ ได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกรัฐสภาพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ออก ใช้
เป็นกฎหมายได้ ในวาระต่อไปขอให้
พิจารณา ร่าง พระราชบัญญัติคุ้มครอง
ความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จ
แล้ว พิจารณาต่อไปในวาระที่ ๒ และที่
๓ ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีการแก้ไข ไม่มี
การแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
นี้ควร จะ ออก ใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอ ได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกรัฐสภาพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ออก ใช้
เป็นกฎหมายได้ ในวาระต่อไปขอให้
พิจารณา ร่าง พระราชบัญญัติควบคุม
มาตรฐานชีววัตถุ พุทธศักราช ๒๔๘๓
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จ

แล้ว พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อ
ไป ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมมาตรฐานชีว
วัตถุ พุทธศักราช ๒๔๘๓ คำปรารภ
มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์(อุบล-
ราชธานี) : ในคำวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า
ชีววัตถุ ซึ่งกรรมการแก้ไขไปนั้น
จะทำให้ความหมายของวิเคราะห์ศัพท์นั้น
เปลี่ยนแปลงไปคือในตอนท้ายที่กรรมา-
ธิการแก้ไขนี้ ไปตัดคำว่า “ ทงนเฉพาะ ”
ออก ที่ตัดออกเช่นนั้น ถ้าเราอ่านตาม
ความหมายที่คณะกรรมการแก้ไขแล้ว
ก็อาจจะเห็นว่า “ เป็นยาอื่น ๆ ที่สามารถ
ชั้นสูตรมาตรฐานได้แต่ทางชีววิทยาแต่
ทางเดียว ” เพราะฉะนั้นขอให้กรรมการ
ชี้แจงก่อนว่า ประโยคที่ว่า “ ที่สามารถ
ชั้นสูตรมาตรฐานได้แต่ทางชีววิทยาแต่
ทางเดียว ” นั้น เป็นคำประกอบเฉพาะ
“ ยาอื่น ๆ ” หรือว่าที่รัฐบาลร่างมานั้นมี
ความมุ่งหมายที่จะประกอบยาอื่น ๆ ทุกยา
ที่ว่าไว้ทั้งหมดนั้นประการหนึ่ง อีกประ-
การหนึ่ง ในการที่ร่างคำนี้ เรามักคำว่า
“ กัดๆ ” ตลอดจนมาที่ในตอนท้ายไม่มีก็ขาดไป

เพราะฉะนั้นจะตก "กิต" แล้วก็มีองค์ประกอบ
ทั้งหมดหรือ ไม่เช่นนั้นนักควร คงคำว่า
"กิต" ไว้จึงจะอ่านได้ความ ถ้ามีความ
หมายความว่าประโยคที่ว่า "สามารถชั้นสูตร
โดยทางชีว วิทยาแต่ทางเดียว" นั้น เป็น
คำประกอบ "ยาอื่น ๆ" แล้วเอา "กิต"
นั้นมาใส่ไว้ท้ายวรรคนี้ทีเดียว

ร.ท. ขุนศรีไพรพิสมัย (กรร-
มาธิการ) : คณะกรรมาธิการขอชี้แจง
ว่า ทักต์คำว่า "ทงนเฉพาะ" นั้น หมายถึง
ความว่าคำนี้พิมพ์เพี้ยนเกินไป ไม่จำเป็น
จะต้องใส่ไว้ก็ได้ ประกอบ คำว่า สงมารถ
พิสูจนมาตรฐาน ได้ โดยทาง ชิว วิทยาแต่
ทางเดียว ไม่ใช่ "ยาอื่น ๆ" ส่วนที่ตักต์
ว่า "กิต" นั้น คณะกรรมาธิการเห็นว่า
ถ้าใช้คำว่า "กิต" แล้วเป็นการ ไม่ถูก
ศัพท์ที่คณะกรรมาธิการ ตกกลงกัน จึงได้
ตัดออก

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบล
ราชธานี) : คือยังไม่ได้ชี้แจงข้อสงสัย
ของข้าพเจ้าประโยคที่ว่า "สามารถชั้น-
สูตร มาตรฐาน ได้ โดยทาง ชิว วิทยาแต่
ทางเดียว" นั้น ประกอบเฉพาะ "ยาอื่น ๆ"
หรือประกอบทุกยาที่กล่าวข้างบนนี้ ประ-
เด็นหนึ่งเสียก่อน

นายชิต เวชประสิทธิ์ (กรรมา-

ธิการ) : คือข้อสงสัยซึ่งท่านสมาชิกได้
ทักต์ไว้ก็คือ ประโยคที่ว่า "ที่สามารถ
ชั้นสูตรมาตรฐาน ได้ โดยทาง ชิว วิทยา
แต่ทางเดียว" นั้น ในที่ประชุมคณะกรร-
มาธิการเราได้เถียงกัน ถึงปัญหาข้อนี้
เหมือนกัน คำว่า "ที่สามารถชั้นสูตร
มาตรฐาน ได้ โดยทาง ชิว วิทยาแต่ ทาง
เดียว" นั้น ประกอบคำอธิบายทั้งหมด
คือประกอบถึงคำว่า "ยาใด ๆ" ซึ่งมี
ลักษณะหรือเข้าในลักษณะเป็น ส่วนเหลว
ของโลหิตกิต เป็นผลิตภัณฑ์ของจุลินทรีย์
วัตถุกิตเป็นวัตถุกับพิษ เป็นวัตถุแก้โรค
ขาดอาหารกิต เป็นอวัยวะโฮสต์กิต หรือ
เป็นยาอื่น ๆ คำว่า "ที่สามารถชั้นสูตรมาตร
ฐาน ฯลฯ" นั้นเป็นคำประกอบทั้งหมด
ทั้งประโยคที่ได้เขียนมา ท่าน ควรจะ
สังเกตได้ว่าที่เขียนมาเช่นนี้ เราได้เว้น
วรรค คือไม่ติดต่อกับ "ยาอื่น ๆ" เพราะ
ฉะนั้นที่เขียนเช่นนี้ ก็หมายความว่า ประ-
กอบข้อความทั้งหมด

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบล
ราชธานี) : ถ้าในทาง ไวยากรณ์แล้ว
ประโยคนี้ท่าน ไปตัดออก ทั้งหมดเช่นนี้
หาได้ไม่ เพราะว่า คำว่า "ที่" ก็ต้องมา
ต่อ "เป็นยาอื่น ๆ ที่สามารถชั้นสูตร
มาตรฐาน ได้ โดยทาง ชิว วิทยาแต่ ทาง

เดียว” ข้อความประโยคนั้น ในทางไวยากรณ์นั้น หมายความว่า “เป็นคำอื่น ๆ” เท่านั้น ที่เขียนเช่นนั้น ข้าพเจ้าสงสัยจึงได้ เรียนถาม กรรมการว่าประกอบอย่างไรถ้าประกอบอย่างท่านแข็งแรงแล้วก็ควรจะคงไว้ตามร่างของรัฐบาล ส่วนที่อื่นข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง

พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย): คือ วันนี้ผู้แทนรัฐบาลไม่มาก ก็อยากจะสอบถามกรรมการเป็นส่วนใหญ่ คือที่ระบุไว้ในตอนต้นถึงชีวิตทุกหลาย เช่น เป็นต้น ในทางชีวิตกตแบคทีเรีย ไพรอทิก แอนติทอกซินกต เป็นวัตถุที่เรารู้จนมาตรฐานชีวิตได้ อยู่แล้ว หนียาอื่น ๆ เราให้กลุ่มไว้ ข้าพเจ้าจึงเข้าใจว่าที่ตัดออกนั้น คงมุ่งหมายเฉพาะยาอื่น ๆ เข้าใจอย่างนั้น ถ้าหากว่าผู้แทนรัฐบาลบอกไว้ว่าอันนั้น ๆ นั้นรวมกันด้วยแล้วก็ต้องเอาถ้อยคำนั้นไว้อย่างที่คุณอุปถัมภ์เสนอ

นายจิต เวชประสิทธิ์ (กรรมการ): ถ้าเราเอาคำว่า “ทั้งนี้เฉพาะ” ไว้ กรรมการสงสัยว่าจะ ประกอบเฉพาะยาอื่น ๆ เท่านั้น แต่ในวันประชุมวันนี้ เมื่อได้มีการสอบถามกันขึ้นว่า ประโยคนั้น

ประกอบกับอะไร คงได้ความว่าประกอบคำทั้งหมด

ขุนสมุทราหิระคตี่(รัฐมนตรี): เราประนีประนอมกันเถิด ฟังก็ดูเหมือนว่าจะชัดแล้วว่า แอนติทอกซิน แบคทีเรียล ไพรอทิก รวมทั้งยาอื่น ๆ ด้วยนั้น เรามีขมวดต่อไปว่าต้อง “สามารถขึ้นสูตรได้โดยทางชีววิทยาแต่อย่างเดียว” ที่ถูกแล้วควรจะประนีประนอมกันได้ เราจะเอาคำว่า “กต” ไว้ข้างหน้าแล้วต่อไป “ทั้งนี้เฉพาะ ฯลฯ” หรือจะไม่เอาคำว่า “กต” ไว้ก็ได้ความ หนึ่งถ้าหากว่ากรรมการเห็นว่า “ทั้งนี้เฉพาะ” ฟุ่มเฟือยนัก แล้วเอาคำที่ฟุ่มเฟือยไปไว้ข้างหน้าก็ดูเหมือนจะไปกันได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่จริงเรื่องเล็กน้อย ขอให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล คำว่า “กต ทั้งนี้เฉพาะ”

เจ้าพระยาสุริยธรรมาธิเบศ (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้าได้ฟังทั้งสองฝ่ายแล้ว เห็นว่าคงไว้ตามร่างจะชัด

ร.ท. ขุนศรีไกรพิศิษฎ์ (กรรมการ): คณะกรรมการไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกรรมการให้ “กต” และ “ทั้งนี้เฉพาะ” ก็เอาไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : แต่คำว่า “มาตรฐาน” เอาไว้หรือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้ ที่ประชุมไม่ขัดข้อง เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้อง ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุโมติ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : นี่ก็เป็นเรื่องเล็กน้อย แต่คำว่า “กำหนดข้อ มาตรฐานความบริสุทธิ์ของชีวิต” เมื่อเราไม่มีสัณฐานก็อาจจะอ่านไม่ถูกต้องตามทางไวยากรณ์นี้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ในมาตรฐานนี้เราใช้คำว่า “กำหนดข้อ” ในมาตรา ๕ เราใช้คำว่า “ระบุข้อ” ถือตามแล้วมาตรา ๕ ก็ใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้น มาตรา ๔ ขอเรียนถามกรรมการ คำว่าระบุข้อ หรือไม่พึงกำหนดข้อหรือประการใด ก็ให้ใช้ให้เหมือนกัน และส่วน กำหนดข้อนั้น ก็จะต้องมีสัณฐานประกอบไว้จึงจะถูกต้อง

นายชิต เวชประสิทธิ์ (กรรมการ) : ที่ท่านสมาชิกสงสัยคำว่า “กำหนดข้อ” ในมาตรา ๔ และ “ระบุข้อ” ในมาตรา ๕ นั้น ความจริงในมาตรา ๔ เราให้รัฐมนตรีเป็นผู้ ซึ่งมีอำนาจกำหนดว่า ชีวิตวัตถุอย่างใด ที่จะต้องทำให้ได้

มาตรฐาน หรือความสมบูรณ์ตามที่เราได้มีพระราชบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ ใช้คำว่า “ระบุข้อ” หมายความว่าระบุถึงข้อมาตรฐาน คือวัตถุได้กำหนดส่วนข้อความที่ท่านบอกว่า ไม่มีสัณฐานและบางที่อ่านไม่ได้ความนั้น ในคำว่า “และ หรือ” ทั้งสองคำที่กรรมการได้ตัดออกนั้น คือ รัฐมนตรีได้มีอำนาจกำหนดข้อ กำหนดมาตรฐาน และกำหนดความบริสุทธิ์ หรือมีความหมายทั้งสองอย่างตรงกัน ถ้าเราจะเอาคำสองคำนี้ไว้ การอ่าน และการร่าง กฎหมาย ก็จะรู้สึกว้าขี้ขัดข้อง เพราะฉะนั้นกรรมการจึงให้ตัดออก คือให้กำหนดข้อ กำหนดมาตรฐาน กำหนดความบริสุทธิ์ คือกำหนดทั้ง ๓ อย่าง แล้วแต่ชีวิต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่อง “และ หรือ” ใช้ในกฎหมายมานานแล้ว ถ้าเอาออกแล้วจะเข้าใจผิด “และ” ก็ได้ “หรือ” ก็ได้ ถ้าแม้ว่าไปตัดออกแล้วใครไปพิมพ์ต่อกันเป็นวรรคเดียวกันจะไปกันใหญ่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือต่อมานี้ “และ หรือ” เราไม่ใช้ คือเราใช้มาตั้งแต่ร่างกฎหมายก่อน ๆ แต่อย่างไรก็ดี เราใช้ “และ”

ก็ยังได้อยู่ กำหนดชื่อมาตรฐานและความบริสุทธิ์ เมื่อไม่มีก็ไม่ต้องกำหนด เพราะฉะนั้นการที่กรรมการตัด “หรือ” ออก ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ขอให้คงคำว่า “และ” ไว้ ส่วนคำว่า “และ หรือ” นั้น ข้าพเจ้าขอให้ตัดออก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ท่าน ตัดคำว่า “หรือ” ออกเดี่ยวจะไม่ได้ ความบริสุทธิ์อย่างเดียว มาตรฐานอย่างเดียว มันจะไปกันใหญ่ ถ้าตัดออกต้องตัดออกหมด ถ้ามีไว้ต้องมีไว้ทั้งคู่

นายชิต เวชประสิทธิ์ (กรรมการ) : ถ้าคำว่า “และ หรือ” ตามที่ท่านประธานสภาฯ กล่าวมาแล้ว เราจะเอาไว้คำใดคำหนึ่งละก็เอาไว้ไม่ได้ ตามที่กรรมการตัดออกก็คือว่า ความหมายคงจะตรงกันแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใครจะเอาใส่ไว้ทั้งคู่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อนุลราชธานี) : คงไว้ตามร่าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการไม่ขัดข้อง

ร.ท.ขุนศรี ไกรพิศิษฐ (กรรมการ) : คำว่า “และ หรือ” ความมุ่งหมายของผู้แทนรัฐบาลที่ได้มาร่วมช่วยใน

วันนั้น ให้รัฐบาลมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ ประกาศกำหนดชื่อก็ได้ มาตรฐานก็ได้ หรือความบริสุทธิ์ก็ได้ แล้วแต่อย่างใดอย่างหนึ่ง คือทั้ง ๓ อย่างเราเว้นวรรค แล้วผู้แทนรัฐบาลชี้แจงอย่างนั้น แล้วแต่อำนาจรัฐมนตรีจะประกาศ จึงได้เอาคำว่า “และ หรือ” ไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นคำว่า “และ หรือ” มีก็ไม่ขัดข้องละซีท่าน

พ.ต. หลวงเซว่ง ศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย) : นี่จะเอาไว้ก็ข้างเดิม ชื่อก็ต้องมีเสมอ มาตรฐานกับความบริสุทธิ์ มันมีทั้ง “และ” และ “หรือ”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลคงไว้ตามร่างเดิม เห็นจะยุติกันได้

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

นายชิต เวชประสิทธิ์ (กรรมการ) : คำว่า “ระบุ” คำหลัง กรรมการขอแก้ไขให้เป็น “กำหนด” เพื่อให้เหมือนกับมาตรา ๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นเรื่องถ้อยคำเล็กน้อย ทางรัฐบาลไม่
ขัดข้อง ผ่านไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘
มาตรา ๙

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ

นี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียง เป็น
อันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้เป็น
กฎหมายได้

หมดเวลาแล้ว เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

อภัย สรสิทธิ์

ม.ล. ต้อย ชุมสาย

ทองอยู่ เอี่ยมบุญอ้อม

ขุนบุรีสการกัตติคดี

พ.ต. หลวงขจรกลางสนาม

หลวงราษฎรวิรุฬหกิจ

พุ่มเทศ กาญจนเสริม

นายกวดหุ้มแพร

เสกส เจตสมมา

โมรา ณ ถลาง

ขุนอนุสรกรรม

ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร ผู้จกรายงาน

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ ..

ทิน จุฑะรพ ..

วิศิษฐ์ ลูกอินทร์ ..

สุรินทร์ ลีพลากร ..

เล็ก จารุณี ..

สุขัน จิตรกถิก ..

๕ ๖ ๒

เจตน์ เทตานนท์

จำลอง ทาวเรือง

พันธ์ มุลศาสตร์

วิเชียร บำรุงพานิช

ตรวจแล้ว ๒๐/๗/๘๔

คหกรรมบดี

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร